

ஜீவநாடகம்

முதலிய சில அத்வைதப் புாட்டுகளும்
பஞ்சீகரண மகாவாக்கியமும்.

இவ்வ

வேதாந்தப்பாட்டுகளும் தினஸரி ஸ்தோத்திரங்களும்
பிரகரஞ்செய்திருக்கும்.

செய்த

V. S. வாலாம்பான் அம்மானால்

பிரசுரிக்கப் பெற்றார்.

முன்றும் பதிப்பு.

Registered copy right.

செய்த

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Acc.No. 8350

PRINTED AT THE COMMERCIAL PRESS, MADRAS, S. E.

1920

2439

[மீது 41]

மு க வு ரை.

முந்தி என்னால் பிரசரம் செய்யப்பட்டிருக்கும் “வேதாந்தப் பாட்டுகள்” என்னும் புஸ்தகத்தின் முகவுரையில் எழுதி யிருப்ப தற்கிணங்க இந்தப்புஸ்தகம் இரண்டாவது தொகுதியாக அச்சி டப்பட்டிருக்கிறது. பிழைகள் அதிகமாயிருக்கக் கூடுமாகையால் அவைகளைப் பாராட்டாமல், இந்தப்பாட்டுகளில் பிரியமுள்ளவர் கள் ஒருவரிடத்திற் போய்க்கேட்டு எழுதிக்கொள்ளுகிற சிரமத்தை நீக்குகிற, இதன் உபயோகத்தை முக்கியமாய் கிரகிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ‡

V. S. வாலாம்பாள்.

அ ட் ட வ வண.

1. ஸ்ரீ ஸலிதாம்பாள் திருவனந்தல்.
 2. ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசர் திருப்பள்ளியெழுச்சி.
 3. ஜீவநாடகம்.
 4. அத்தைவத கொட்டை முத்துக்கும்மி.
 5. வேதாந்தக்கப்பல்.
 6. பஞ்சீகரண மீகாவாக்கியம்.
-

இந்தப் புண்ணிய கரமான பாட்டுக்களைச்
சொல்லி பக்தி பண்ணிக்கொண்டிருந்த
பரமார்த்தீகமான என் பாட்டியம்மாள்
அம்மாக்குட்டி என்னும் அனந்தலட்சுமி அம்மாளுக்கு

இதைச்

சமர்ப்பிக்கிறேன்.

V. S. வாலாம்பாள்.

உ

பரதேவி துணை.

ஸ்ரீலலிதாம்பாள் திருவனந்தல்.

கடவுள் வணக்கம்.

1. ஆதிருகணபதியும் ஆறுமுகவேலவரும்
அம்பிகையும் சரஸ்வதியும் கமலவாலினியும்
மாதேவ ஈசருடன் மலரயனும் ஸ்ரீஹரியும்
மற்றுமுள்ள தேவர்களும் ரிஷிகளுடனே
மாதா ஸலிதேஸ்வரியும் வரதகாமேஸ்வரரும்
மற்றும் சக்திதேவியர்களுடனே
ஏதுந்தெரியாத எந்தன் நாவில் நின்று அருள்பொழிய
எஸ்ஸவருங் காப்பதாமே.
- வறயக்கிரீவமுர்த்தி அகஸ்தியரிஷிக்கு உபதேசித்தல்.
2. கலியுகத்தில் பாமர நரர்க்கருள அகஸ்தியமுனி
காஞ்சியினில் தவமியற்றினார்
எளிதாகக் கலிதிர்க்கும் ஏகாந்தநிலையானே
இன்புமாகப் பூஜைசெய்தார்
மலையாத ரும்பமுனி தபஸைக்கண்டு ஹயக்கிரீவர்
மஹாதேவி கீருபையால் தோன்றினார்
உலையாத நரர்க்குநன்மை அகஸ்தியர் அயமுகரை
உபதேசங் கேட்கவழற்றார்
வீதிமுகர் அகஸ்தியர்க்கு உரைத்தாருள் மகிமைதன்னே
வேதவேதாந்தப் பொருளே திருவனந்தலோ.
3. செர்ந்தமுடன் உன்மகிமை திருவனந்தலாய்த் துதிக்க
சுருதிவடிவே பஞ்ச தசாக்ஷரியே
எந்தவிதத்திலும் உம்மை நினைப்பவர்க்கு துரிதமில்லை
இகபர அபீஷ்டமும் கைகூடும்
மந்தமதியான என்னுள் (உன்) மகிமைசொல்ல எளிதாமோ
மலரயனும் தேவர்களும்மறியார்
புத்தம் நீக்கி அறிவுதந்து எந்தனுக்கு முன்னடவும்
பஞ்சாக்ஷரருபியே திருவனந்தலோ.

**விஷ்ணுவின் ஸ்ருதபத்தில் தேவி பிரஸன்னமாததல்
மதுகைடவர்தம்.**

4. பிரளயகாலத்தில் விஷ்ணு உதரத்தினில் சகலமான்
பிராணியெல்லாம் அடக்கிவைத்து
ஐஸத்தில் சயனித்துப்பின்னும் சிருஷ்டிசெய்ய மனதிலெண்ணி
நாபிகமலத்தானில் அயனை சிருஷ்டித்தார்
மலைபோல்வந்த மதுகைடவர் அதட்டவிதிபயந்துகொண்டு
மகமாய்கை உம்மை தியானித்தார்
அடியும்வருக் கருள்செய்து அஸ்ரானை ஸம்ஹரித்த
ஆதிபராசக்தியே திருவனந்தலோ.

மோக்ஷிநுபமாய் தேவருக்கு அமுதளித்தல்.

5. சக்கராவதவானும் அஸ்ராதிதானவரும்
சண்டைசெய்தார் அமிர்த்தத்தினுக்கு
சக்கரபானிகண்டு சகோதரியாள் மாய்கைபோல்
தானெடுத்தார் மோஹினிருபம்
அக்கிரமக்கார அஸ்ரார் எல்லாரையும் மயக்கிசுதை
அவ்வளவையும் தேவருக்குக்கொடுத்து
விக்கிரம சாஸ்தாவை சிவனிடத்தில் பெற்றெடுத்த
விச்வமோகினியே திருவனந்தலோ.

லலிதாம்பாள் அவதாரம்.

6. பந்தமில்லாப் பரமரினில் நீரூய்ப்போன மன்மதனும்
பிருமாண்ட பண்டாஸ்ரனாகி
அந்தமுள்ள தம்பியரும் புத்திரரும் சேனைகளும்
ஆண்டுகொண்டுதன் கோட்டையில் சுகமாய்
இத்திராதிகளை ஹிம்வலிக்கு இமையவர்கள் மனந்தளர்ந்து
வந்து உம்மைத் தியானஞ்செய்தாள்
அந்தமுள்ள அக்கினியில் அறிந்துதங்கள் உடம்புகளை
ஆகுதிபண்ணி ஹோமஞ் செய்தாள்
சந்திர உதயம்போல் அக்கினி குண்டத்தினில் வந்துதித்த
ஸ்ரீசக்ரதாபகியே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீலலிதாம்பாள் கலியாணம்.

7. உம்முடைய கிருபையினாலே குழைபுடல்கள் பூரணமாய்
உம்மிடத்தில் அபயமென்றாள் அமரான்

சங்கரர் காமேசராகி எழுந்தருளப் பிறும்மாமுதல்
 சமஸ்தமான தேவர்களும் மகிழ்ந்து
 தங்கமணி மண்டபத்தில் விஷ்ணு உம்மை காமேசர்க்கு
 தாரைவார்த்து மனதுமகிழ்ந்தார்
 எங்கும் பரிபாலிக்கவே சாம்பிராஜ்ய முடிசூட்டிக்கொண்ட
 ஈசுவரி காமாசுதியே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீதேவி பண்டாஸுரன்மேல் யுத்தம் தொடுத்தல்.

8. அலைகடல்கள்போலே சக்திசேனைசூழ ரணகளத்தில்
 அஸுரான் உயிர்வதைக்க வென்றே
 கலகஞ்செய்த துர்மத குரண்டர் முதலாய்வதைக்க
 சம்பக்கரி அச்வாருடை வாராகி தேவியுமாய்
 பலமுள்ள கரங்காதிகள் ஐந்துபேரை மடியடித்த
 பலசாலி நகுலேச் வரியுமாய்
 பிலாஸ்கரர் ஏழுபேரைக் கொய்த மந்திரிணி தண்டினி
 பரதேவதையே லலிதாம்பா திருவனந்தலோ.

பாலாதேவி பண்டபுத்திராளை வதைத்தல்.

9. கள்ளனாகப் பிடிக்கவந்த விஷங்கனையும் வதைக்கவந்த
 காமேசுவரிகளுக்கு நமஸ்தே
 பண்டன் தம்பி விசுக்கிரன் அக்கினிக்கோட்டை வெல்லமாட்டாதே
 பாவி எட்டு யந்திரம் கிழித்தான்
 துள்ளிவந்து யந்திரத்தைத் துணித்த சத்திக்கணபதிக்கு
 சொல்லி அக்கிரமூர்த்தை கொடுத்து
 கள்ளுக்குடியன் பண்டனுட பிள்ளைகளின் தலையிரிந்த
 கன்னித்தாயே பாலாதேவி பள்ளியுணர்.

ஸ்ரீலலிதை பண்டாஸுரனை வதைத்தல்.

10. பண்டன் தம்பிகளை வதைத்த மந்திரிணி வாராகியுடன்
 பகலமான சக்திகளுந் துதிக்க
 பண்டாஸுரனை வதைக்க ஸ்ரீசக்ர ரதத்திலேறி
 பத்து அவதாரஞ்செய்த விஷ்ணுவை
 உண்டாக்கியே விரலால் பண்டன் மாயாஸ்திரம் களைப்போக்கி
 உக்கிரகாமேசர் அஸ்திரத்தினாலே
 பூண்டனையும் அவனுடைய புத்திரானையும் மழித்துஜயம்
 கொண்டருளும் சண்டிகையே பள்ளியுணர்.

கபிரமண்யமூர்த்தி உதித்து ரூரானுதியரை அழித்தல்.

11. தேவர்களின் துதியினாலே மன்மதனை எழுப்பி ரதி
தேவியுடன் அனுப்பிவைத்தீர் சுகமாய்
(மறமா) தேவருமையுங்கூடி தேவசேனா பதியமுண்டாய்
ரூராதி மூவரையும் வதைத்து
தெய்வநாயகி வள்ளியை திருமணங்கள் தாள்முடித்து
ஸ்ரீபுரத்தில் காமேசுவரருடனே
நாவால் சொல்லிமுடியாத சிந்தாமணிக் கிரகத்திவ்வாமும்
இராக்கினியே பரதேவி பள்ளியுணர்.
- ஸ்ரீலலிதை காமேசருடன் சிந்தாமணிக்கிரகம் வஸித்தல்.
12. சிந்தாமணிக் கிரகத்தன்னில் பஞ்சபிரஹ்ம ஆசனத்தில்
ஹம்ஸ தூளிகாமெத்தை தலையணைமேல்
மன்மதா ஹாரரூப காமேசருடன் வீழ்நிறுந்து
மாய்கையினால் மயக்கி இந்த ஐகத்தை
இந்து ரவி அக்கினியும் முச்சுடரும் ஒளிவிடவே
எட்டுத்திக்கும் சக்திகள் துதிக்க
கந்தருவாள் கானம்பண்ண காசுதிசேவை தந்தருளும்
கல்யாணி காமேசருடன் பள்ளியுணர்.

ஸ்ரீலலிதையை பக்தர்கள் வேண்டுகல்.

13. செண்பகப்பூ மல்லிகை மருக்கொழுந்து வெட்டிலேர்
செவ்வந்திப்பூச் சரங்கள் தெரூத்து
கம்புக்கீரவர் காமேசுவரர் உன்வகுடு ராக்கோடியில்
காணும்படி குட்டி ரூரோ தாயே
நிரம்பமணம் வீசும்பன்னீர் சவ்வாதுடன் குங்குமப்பூ
கோரோசனை கஸ்தூரி சூந்தங்கலந்து
சம்பிரமமாய்ப் பரிமளிக்க ஈசருக்குப் பூசிநிற்கும்
சங்கரியே ஸ்ரீலலிதை பள்ளியுணர்.
14. செண்கப்பூ (செவ்வந்தி கட்டு) மாணியைப்போல் உம்முடைய
செம்பொன் வரிவலக் கையின்மேலே
அம்பிகையே காமேசர் தலைக்குயரம் வைத்துக்கொண்டு
அசைய மாட்டேன் என்னைரூரோ
சம்பிரமமாய்த் தாம்பூலம் பரிமளிக்க ஈசருடன்
சயனத்தின்னில் இருக்கும் உம்மைக்காண

நம்பினபேர் காத்திருக்காள் உங்களுட சேவைக்காக
ராஜ ராஜேஸ்வரியே பள்ளியுணரீர்.

15. உங்களுட நித்திரையினால் உலகம் நித்திரை செய்கின்றது
உதயமாகவில்லை சூரியன் உலகில்
தங்கரத்தினக் குடையினில் புஷ்பங்கள் கொண்டு வந்து
தாசர்களும் காத்து நிற்கிறாள்
குங்குமம் ரத்தினச் சிமிழில்கொண்டு உமக்கு அர்ச்சித்திட
கொம்பனைமார் காத்து நிற்கிறாள்
சங்கரியே மந்திரிணிமுதல் சக்திகளும் வந்திருக்காள்
சட்டமிட அஷ்டலக்ஷமி பள்ளியுணரீர்.
16. நர்ரணியே கீர்வாணர் வாத்தியம் முழங்க அப்ஸரஸ்
நாரியர்கள் நாட்யமாடுராள்
நாரதரும் தம்புருவரும் வீணை கொண்டு உம்முடைய
நாமகீர்த்தனங்கள் பாடுராள்
பாரிஜாதம் காமதேனு கற்பகவிருக்ஷம் துளசி
பக்ஷமுடன் வந்துநிற்கிறாள்
வாரணங்கள் அபிஷேக ஜலங்கொணர்ந்து நிற்கின்றது
மாதாவே அருள்புரியப் பள்ளியுணரீர்.
17. இத்தனைபோதாகப் பள்ளி யுணர்த்தினேன் ராஜராஜ
ஈசுவரியே எழுந்திரும் அம்மா
அத்திரிமுனி ஆச்ரமத்தில் அனஞயைக் குபடேசித்த
ஆதினாராயணர் போற்றுந்தாயே
அற்புதமாம் உம்மிடதுதியில் அபத்தம்நிரம்ப இருந்தாலும்
அபஜாரந்தனைக் கூமிப்பீர் எந்தாயே
சொற்பிழை எல்லாம் பொறுத்து துதியாகக்கொண்டருளி
ஜோதிருபுகாட்டி அருள்வீரே
பரதேவி என்னை ரக்ஷித்திடவீரே.
18. மங்களம் ஸ்ரீலலிதை திருவனந்தல் சொன்னவர்க்கு
மனமகிழ்ந்து கேட்டவருக்கும்
என்கிருந்தாலும் உந்தன் திருவனந்தல் உரைப்பவர்க்கு
சங்கைபாதை வங்கை யொன்றுமில்லை
சங்கரியே உன்மகிமை சொன்னவர்க்குப் பணிகளில்லை
மங்களந்தான் ஜயங்களும் உண்டாகும்
மீங்களம் மங்களம் காமேசுவர காமேசுவரிக்கு

மங்களம் ஜயமங்களம்
நித்தியமும் சுபமங்களம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பரதேவிதுணை.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி சுந்தரேசர் திருப்பள்ளியெழுச்சி.

ஸ்ரீமதுராநகரின் சிறப்பு.

1. மதுராபுரி வளமையும் வைகையாற்றின் அழகும்
(அம்மன்) மாதாவுக்காக அழைத்த ஏழுகடல் மகிமையும்
சொன்னப் பொற்றாமரையழகும் பூத்தலர்ந்த பொய்கையும்
பூமிதன்னில் வளமையுள்ள பாண்டியநாட்டழகும்
ஐங்கரனார் சன்னதியும் ஆறுமுகர் தரிசனமும்
ஆனலும் மகிமையே சிவஸ்தலமே மதுரை
இருஷிகளுடன் முனிவரும் ஏற்றியே போற்றுகிறான்
ஈசருடன் மீனாக்ஷி திருவனந்தலோ.
2. இருவாக்ஷியுடன் தாமரை புன்னகை அல்லிமலர்
பூத்தலர்ந்த பொய்கைதன்னில் அழகாய்
பத்மமலரோஷ்டயருகில் பஞ்சவர்ணப் பூக்களிகீள்
பாடியே மரங்களில் கொஞ்சி நிற்கிறது
அரஹர சிவசிவா ஆதிசொக்கநாதா என்று
அன்னங்கள் கூவுகின்றது
அம்பிகையே மீனாக்ஷி ஹாலாஸ்ய நாயகராம்
ஆலமுண்டாருடன் கூடத் திருவனந்தலோ.
3. பூலோக கைலாசம் சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
பொன்னுலகு கந்தருவான் கானம் பண்ணுரான்
ஜீவன் முக்திஸ்தலத்திலொரு சிவஸ்தலமே மதுரை என்று
தேவர் பாரிஜாத புஷ்பந்தன்னைத் தூவிரிக்கிறான்
ஆயிரங்கண் இத்திரனும் அருச்சிக்கப் பொன்மலர் கொண்டு
ஆராதனைகள் செய்யக்காத்து நிற்கிறார்
தினோத்தம ஊர்வசியும் தெய்வ அரம்பையரும் பாடுகிறான்
தெய்வசிகா மணியுடனே திருவனந்தலோ.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி அவதாரச்சீர்ப்பு.

4. மலையத்வஜ பாண்டியரின் வம்சங்கள் ஈடேறவென்று
வந்துதித்தீர் கன்னிகையாய் மீனாக்ஷிநீரும்
அன்புடைய ராஜாவின் அருந்தவசு யாகத்தினில்
அக்கினியில் அவதரித்தீர் பாலகியாக
மூவயதுப் பெண்ணுமாய் மும்முலைத் தடாதகையாய்
மூர்த்திகரித்துவந்த மூலகாரணியே
முகந்தரின் சகோதரியே முக்திரும் மீனாக்ஷி
முப்புரமெரித்தோருடன் திருவனந்தனோ.
5. குமிழ்போன்ற கிளிமூக்கும் கோவைக்கனி போல்வாயும்
கோகிலம் கூவுகின்றாப்போல் குரலோசை யழகும்
மாண்விழிபோல் விழியழகும் மரகதம்போல் திருமேனியும்
மண்மதள்கை விற்போல் வளைந்த புருவத்தழகும்
சங்குவரிப்பூங்குழத்தும் ஹாரம்பூண்ட திருத்தோளும்
தாளம்போன்ற மூன்று ஸ்தனத்தழகும்
குந்தளப்போன் பணிபூண்டு குழந்தைவடிவாய் விளங்கும்
கூடல்நகர் நாயகியே திருவனந்தனோ.
6. அண்டம் பதினாலுக்கும் படியளக்கும் கைத்தலத்தில்
அஸ்தகடகம் பவழம்வங்கி பாட்டிலியும் விளங்க
சிற்றிடையில் பீதாம்பரமும் சிவந்ததொரு கைத்தலமும்
(அம்மன்) சிறுகையினில் ஏந்திநிற்கும் ஸோர்ணக்கிளியும்
கந்தனைக்கண்பதியைப் ஓபற்றெடுத்த கல்யாணி
உந்திச்சுழியின் அழகும்
சிற்றடியில் பாடகமும் தண்டைசிலம்பு கொஞ்சும்
தேவர்தொழும் நாயகியே திருவனந்தனோ.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி மதுராபீஷேகச் சீர்ப்பு.

7. குந்தளப்போன் ஓலையில் கொப்புளிழல் காட்டவே
சந்தரமான முகத்தில் மூக்குத்தியும் விளங்க
சந்திர உதயம்போல் மீனாக்ஷிவளர்த்துவர
சந்தோஷப்பட்டு மகாராஜர் மகிழ்ந்து
புத்திரியினாலே வம்சம் பூரிக்க வேணுமென்று
பூமிதன்னை ஆளவென்று பொன்முடியுஞ்சூட்டி
ஓசங்கோலங் கைக்கொடுத்து சிங்காஸனம் வீற்றிருக்கும்
தேவிமீனாக்ஷி உந்தன் சேவைதன்னைக் கண்டு

மலையத்வஜ பாண்டியரும் மாதாவும் மனமகிழ
மதுராபுரி ராக்கினியே திருவனந்தலோ.

மீனாக்ஷி திருவிஜயச் சிறப்பு.

8. தேவர்தொழும் பதவிதன்னை மலையத்வஜர் அடைந்தபின்பு
பெருமெல்லா மாண்டிருந்த தேவிமீனாக்ஷி
மாதா அருகிலிருந்து மதுரைவளநாடு தன்னை
மகிமைபுடன் எல்லவரும் மழிக்க அரசாண்டார்
பூனோசுத்தன்னை ஐயித்து ராஜாக்கள் எல்லவரும்
பொன்னடியில் வணங்கியே கப்பங்கள் செலுத்த
தேவலோக முதலாய் திக்கெட்டையுஞ் செயங்கொண்ட
ஸ்ரீதேவி மீனாக்ஷி திருவனந்தலோ.

9. திருக்கலை தன்னில்வந்து ஐயபேரிகை அடித்து
சிவகணங்கள் தன்னையும் சிதறிவிழப்பொருது
திக்குவியும் பண்ணிவந்த திறமையுஞ் சேவகமும்
ஸ்ரீ கண்ட ஈஸ்வரனார் மனதிலறிந்து
மங்கனாமாய் மீனாக்ஷியை மாலைபிட வேணுமென்று
மஹாதேவர் நிஷபந்தன்னில் ஏறிவரவே
சங்கரனைக் கண்டவுடன் கல்யாணி மீனாக்ஷிக்குக்
காணாமல் ஸ்தனமொன்று மறைந்து விடவே.

10. மங்கையென்னும் தடாதகை (உம்மை) மாலைபிடவேணுமென்று
மஹாதேவ ராஜரவர் உரைத்தார்
சுவாமி யுரைக்கலுமே சங்கரியே நீர்கேட்டு
சந்தேதான் ஸ்ஞைஜபுட ஐரைத்தீர்
மணம்புரிய வேணுமென்றால் (என்) மாதா அருகினில்
மதுராபுரி நாடுதன்னில் வாருமென்று சொன்னீர்
அம்பிகைநீர் சொன்னவுடனும் ஹாலாய் நாடானும்
அப்படியே செய்வாமென்று அத்தர்த்தான மடைத்தார்.

ஸ்ரீமீனாக்ஷி திருக்கலியாணச் சிறப்பு.

11. ஸ்வாமியும் மறைத்தவுடன் நீர்தாயார் அருகில்வந்து
சந்தோஷ பர்த்தாவை அடைந்தேனம்மா தாயே
ஸ்தனமொன்று மறைத்ததென்று சங்கரியும் சொன்னவுடன்
தழுவினே முத்தமிட்டு தாயாரும் மகிழ்த்தான்
காஞ்சனாமரையும் காரியத்தர் கலையழைத்து
கலியாணக் காரியங்கள் செய்யவென்று உரைத்தார்

மதுராபுரி நகரத்தன்னை மதிக்கவே அலங்கரித்து

மஹாதேவர் வரவுதன்னைப் பார்த்துமவா ளிருந்தான்

12. மஹாலிஷ்டனுவும் பிறும்மாவும் ஸக்ஷுமியும் சரஸ்வதியும்

மகிமைபுள்ள வாகனத்தில் வரவே

இந்திரனும் இந்திராணியும் எண்ணற்ற தேவர்களும்

ரிஷிகளுடன் ராஜர்களும் வரவே

மணவாளக் கோலத்துடன் சொர்ணரிஷபமேறி

மாஹாதேவ ராஜரவர் வரவே

வாசாமகோசரி ராஜசபை நாயகி

மஹாதேவ ருடனாகத் திருவனந்தலோ.

13. மங்கள முகூர்த்தத்தில் மாலைபிட்டு ஊஞ்சலாடி

மகாலிஷ்டனு தாரைவார்க்க மங்கிலியன் தரித்தார்

பிறும்மர்வுஞ் சங்கரார்க்கு புரோகிதராய்த் தானிருந்து

புண்ணியரும் நெய்யினால் ஓமங்களும் பண்ணி

அலங்காரச் சப்பரத்தில் அழகர்வந்து வரிசைவைக்க

(அம்மன்) பொரியிட்டு அம்மியிதித்து அருந்ததியைப்பார்த்து

மங்களஹாரத்தி எடுத்தவுடன் மஹாதேவர்

மறையோர்கள் அனைவருக்கும் மகதானஞ் செய்தார்.

14. அக்கினியில் உதித்தவனின் கலியாணங்காண வென்று

அபலிநுள்ள சுந்தரிமார் வந்துநிற்கிறான்

முத்தாரத்தி எடுத்தால் மோக்ஷமுண்டு என்று எண்ணி

மின்இனிமார் வந்து நிற்கிறான்

பஞ்சவர்ண ஹாரத்தி பாங்காகக் கொண்டுவந்து

பத்தினிமார் காத்து நிற்கிறான்

பாரம்மா தயவுடனே காரம்மா எங்கனையும்

பஞ்சாஷ்ட ரூபியே திருவிளந்தல்லா.

துண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்ட லீலை.

15. கலியாண வைபவத்தைக் காணவந்த பேர்களுல்லாம்

கட்டுக்கட்டாய் வுட்ரஸாள்ளம் புஜித்தான்

தாம்பூல கந்தபுஷ்பம் சகலருக்குந் தான்கொடுத்து

சந்தோஷத்துடனே யம்மன் வீற்று மிருந்தான்

சுயம்பாகித் தலைவளப்போ தேவியருகில் வந்து

செங்கரங்கள் கூப்பியப்போ துதிப்பான்

சித்திராஷ்ட வகைகளுல்லாம் ஊசியே போகுதிப்போ

செலவழிய வழிபாருந் தாயே.

16. வெள்ளிமலை போலேயன்னம் மிகுதியாய்க் குவித்திருக்க
மீனாக்ஷி யம்மன்கண்டு விசாரமுங்கொண்டு
ஹாலாஸ்ய நாயகரின் அருகில்வந்து அடிபணிந்து
அடக்கத்துடன் ஒரு வார்த்தை சொல்வன்
நீரும் பூதகணங்களுடன் வருவீரென்று எண்ணியே
மிகுதியாக ஷட்ரஸான்னம் சமைத்தோம்
சித்திரான்னம் பொரிக்கதீயும் ஐசியே போகுதிப்போ
செலவழிய என்னவழி ஸ்வாமியென்று கேட்டாள்.
17. அம்பிகையுஞ் சொல்லுமே ஹாலாஸ்ய நாதரும்
ஆகடியமாகவே மறுவசனஞ் சொல்லுவர்
ஐஸ்வரியம் மிஞ்சித்தென்று அன்னத்தைச் சமைத்துவிட்டால்
யார்புசிப்பான் மீனாக்ஷிசொல்வாய்
தனத்தினுல்வந்த கருவம் தாண்டங்க வேணுமென்று
சந்தே பரிகாசமாய் ஸ்வாமியவர் சொன்னார்
பரிகாச மொழிகேட்டு பைங்கினி மீனாக்ஷியும்
பர்த்தாவின் திருவடியிற் பணிந்து.
18. எந்தவித மானாலும் செலவாகும் வழிபாரும்
இரங்குமய்யா என்னுடையநாதா
குடைபிடித்து அருகிருக்கும் குண்டோதரனுக்கு
கொள்ளுகொண்ட பசியதனைக் கொடுத்தார்
சாடராக்கினியினுல் தவித்து மந்தக் குண்டோதரன்
உதரத்தன்னில் அக்கினியும் கொளுத்த
ஸ்வாமியுட திருவடியில் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்து
சந்தரேசரைத் தொழுது ஸ்துதித்தான்.
19. சாடராக்கினியினுல் தவிக்கின்றேன் ஸ்வாமி நான்
சாப்பாடு வேணுமென்று தொழுதான்
தாசன்வந்து கேட்கலுமே ஸ்வாமியதைக் கேட்டு
தயவுடனே ஒருவார்த்தை சொல்வர்
வெள்ளிமலைபோல அன்னம் நிரம்பவே குவித்திருக்கு
வேண்டுமட்டும் புசித்திலுவாய் குண்டோதரா என்றார்
ஸ்வாமியுட அனுமதியால் (அன்ன) சாலைவந்து குண்டோதரன்
அன்னமெல்லாம் அரைகொடியிற் புஜித்தான்.
20. பசிகள் சந்தும் அடக்காமலே பருப்புடனே அரிசிகளும்
பாற்குடங்கள் தவிர்க்குடங்களுட்பட்ட

அதுகண்டு ஸ்ரீமீனாகுழியும் ஆச்சரிய மிகவடைந்து
 ஹாலாஸ்ய நாதரிடம் அன்புடனுரைப்பன்
 அண்டர்தொழும் ஈஸ்வரா (என்) அந்தரங்க நாயகா
 மகிமைசுற்று மதியாமல் சிறுமதியர் லுரைத்தேன்
 ஆகாரம் பார்ப்பதற்கு அருஞ்சிறுவ னுயிருந்தான்
 அன்னமெல்லாம் ஒரேவாயால் புஜித்தான்.

21. அன்னமில்லை ஸ்வாமிநீர் அடக்குமய்யா அவன் பசியை என் னி
 அம்பிகையும் வேண்டிநின்று தொழுதான்.
 அன்னாபரமேஸ்வரியை ஆதிநாத ருருகழைத்து
 அன்னமது மூன்றாமலை சமைக்கவென்று சொன்னார்
 ஹாலாஸ்ய நாதருட ஆக்கினையால் அன்னபூரணி
 அந்தக்ஷணம் மூன்றாமலை அன்னஞ்சமைத்தான்
 திருப்தியாய்ப் புஜித்துபக்தன் ஜலதாக மிகுதியாகி
 ஜலமடுவைக் காட்டுமென்று கேட்டான்.

வைகைநதி யுண்டாக்கிய ஸீலை.

22. தாசன் கெஞ்சிக் கேட்கலுமே ஸ்வாமியு மனமிரங்கி
 சந்தோஷமாய் ஒருவார்த்தை சொல்வர்
 ஜடையிலிருக்கும் கங்கையை ஜகந்நாதர்தான் பார்த்து
 வேகவதியாகவே பெருகிவாரு மென்றார்
 ஸ்வாமியுட அனுமதியால் திவ்யகங்கா நாயகியும்
 ஜலநதியாய் மதுரையினில் பெருகியே வந்தான்
 அல்லோல தல்லோலமாய் அலைகளுடன் துணைகளுடன்
 அதிவேகத்துடன் கங்கா நதியும்வரவே.
23. வளைத்துமந்தக் குண்டோதரன் இருகையினாலு மனைத்து
 வாய்திறந்து ஜலபானம் பண்ணியே
 திருப்தியாய் அன்னம் புஜித்து ஜலதாக மடங்கியபின்
 சுந்தரேசர் அண்டையினில்வந்து
 செங்கரத்தால் குடைபிடிக்கச் சிங்காசனம் வீற்றிருக்கும்
 சங்கரா தேவியுடன் திருவனந்தலோ
 இங்கிதமாய்த் தேவியை அருகழைத்து உபசரித்து
 இடப்பாக மளித்தவரே பள்ளியுணர்ர்.

நடராஜமூர்த்தியாய் திருக்கூத்தாடிய ஸீலை.

24. பதஞ்சலி வியாக்கிர பாதருக்கு பாதமேடித்தாடி நின்ற
 பாதா வந்தமான சிவந்த மலரடியை

தாண்டவமாடிகின்ற சரணா விந்தத்தினில்
சந்ததமும் பக்திகளைப் பண்ணி
சனகாதி யோகியர்கள் தெரிசனைக்கு நிற்கும்கர்
தெய்வசிகாமணியே தேவியுடன் கிருபையாய்
பாருளமய்யா எங்கள்முகம் பார்வதிநாயகா
பஞ்சாஹ ரூபியே திருவனந்தலோ.

காஞ்சனேக்த ஏழகடலழைந்த லீலை.

25. தடாதகா ஈயகிக்கு சந்தோஷமாகவென்று
சாகரங்கள் ஏழையும் ஸ்வாமியழைக்க
வானுலகு சென்றுபோன மலையத்தெ லு பாண்டியரும்
வந்திருந்து தன் தேவியுடனே
காஞ்சனமாயி யம்மன் கணவனுட கைப்பிடித்து
கடலேழுமாடி யம்மை மகிழ்ந்தாள்
கைலாஸ லிங்கத்தை காணியுடன் பூஜைபண்ணி
கைவல்ய பதவி தன்னை யடைந்தாள்.

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரநாடன் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளிய வைபவம்.

26. சட்டமாய்ச் சுந்தரநாடனே ஐயமாய் செங்கோல் செலுத்தி
சந்திரம்போல் உக்கிரபாண்டியன் வந்துதிக்கவே
கட்டழல் உக்கிரபாண்டியன் களகசிக்காசனமிருக்க
கருணை செய்ய பக்தருக்குத் திருக்கோயிலில் அமர்ந்தீர்
எட்டாணை சுமந்திருக்கும் இந்திர விமானத்தினில்
ஏற்றமுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலமர்ந்தீர்
இஷ்டமுடன் மூலாலய நாதருடன் காணிதரும்
ஈஸ்வரி மீனாட்சியே திருவனந்தலோ.
27. சித்திரையில் திருநாளும் தேவேந்திரன் பூஜைகளும்
செங்கோல் செலுத்தும் தேவி சேவகத்தி னழகும்
கோத்தமுத்துப் பவழத்துடன் ரத்தின அங்கிசாத்தியே
கோமளவல்லி உம்முடைய முத்துக்கொண்டை யழகும்
குஞ்சரத்தின் மேலாக ரத்தினக்குட மேற்றியே
கோட்டை வாசல்கடந்து சென்று துருசாய்
வைகைதி ஐயக்கொணர்ந்து மதயானைவந்து காத்திருக்கு
மாதா வேமீனாட்சி திருவனந்தலோ
28. அனந்தலீங்கி பாத்தேவிக்கு அபிஷேகஞ் செய்து அமுதளிக்க
அர்ச்சகர்கள் காத்துநிற்கின்றார்

திருக்கதவுதான் திறந்து திரைநீக்கும் சமயமென்று
வந்துவெகு பக்தர்களும் காத்துமிருக்காள்
மஞ்சள்காப்பு சாத்திமயிராற்றிப் பூமுடிக்க
மங்கையர்கள் காத்திருக்கின்றாள்
விலைமதியாப் பட்டாடை மெல்லியர்கள் கொண்டுவந்து
முன்பாக சன்னிதியில் காத்துமிருக்காள்.

29. மகத்துக்கள் பிரமரிஷ்டாள் (உம்ம) மகிமைசொல்லியே துதிக்க
வந்துநின்று சேர்வை வேண்டுகின்றார்
கணக்கள் அதிகாரிகளும் கட்டோலை கணக்குடனே
காண எதிர்வந்து நிற்கின்றாள்
அடிவணங்கி உம்மிடத்தில் அரசர்ங்க முறையறிய
(பாண்டிய) அரசர்களும் காத்து நிற்கிறாள்
படியாளந்து பிரஜைகளுட பசுநீக்கியருள்பொழிய
பரதேவி மீனாக்கி அனந்தல் தெளிவீர்.

30. இத்தனைபோதாய் அனந்தல் எழுப்பினோர் எங்கள் திரு
மீனாக்கிதேவியே எழுந்திருமம்மா
அற்புதமாம் மலையத்வஜ பாண்டியருட யாகத்தினில்
அன்பாக வந்துதித்த தாயே
செப்புமிந்தக்கவிபாடும் திருத்தொண்டருக்கு அருள்புரிவாய்
சௌபாக்கியம் தந்து ரக்ஷிப்பாயே
சொற்பிழைகள் இருந்தாலும் ஸ்துதியாகவே கிரகித்து
சுந்தரி மீனாக்கி என்னை ஆண்டருளுவீர்
சுந்தரேசருடள் (பர) தேவி கிருபை அருளுவீர்.

ஓம்-தத்-ஸத்.

பரதேவி துணை.

ஜீவநாடகம்.

அதாவது

ஜீவராஜன் முர்க்கராஜனை ஜயித்து
ஞானரத்தினத்தை அடைதல்.

விருத்தம்.

ஹ்லோகந்தனில்வாமும் பெரியோர்கள் இருபையினுலே
வேதாந்த சாரந்தன்னை விவரித்துச்சொல்லுகின்றேன்
நாடகாலங்காரமாக நன்றாகச் சொல்லுகின்றேன்
பாவித்து பக்தியுடன் சேவித்து சத்குருவை
போகித்து நற்குணத்தை சாயித்தியத் தமிழினுலே
விவரித்து நானுரைப்பேன் பரதேவி இருபையினுலே.

கண்ணிகள்.

பரமாத்மாததி.

சித்திவிநாயகர் துணையாமே-சிவேசுவர நாடகம் நான் பாட
பக்தியுடன் குரு இருபையினுலே-பரமாத்மவித்யா பாவபாவங்களும்
விஸ்தாரமாகவே நான் பாட-சக்திசரஸ்வதி துணையாமே
உச்சிதமாகவே வேதாந்தம்-சிச்சயமாகவே ஜனங்களுக்கு [மே
சித்தத்தில் நிறுத்தியே நான் பாட-ஸ்ரீதக்ஷினமூர்த்தியின் இருபையா

ஈ ஜகஜீவபராள் உற்பத்தி.

- 1 அண்டாண்ட பிரமாண்டமெல்லாம்
நிர்மிதம்பண்ணவே வேணுமென்று
- 2 பிறம்மா விஷ்ணு ருத்திராதிகளும்
பிரகருதியுடனே கல்பனையாய்
- 3 இருஷ்டிகாரியம் பண்ணுவென்றே
ஐகத்தினில் வந்து அவதரித்தாள்
- 4 அப்புயிருதிவி தேஜஸுடன்
வாயு ஆகாசத் தன்னுடனே
- 5 கூட்டிப்பிரித்துக் குணமன்றாய்
நாட்டியம்பலத் தூண்க்கி
- 6 பஞ்சபூதிக் தேக்கமென்று
பிரகருதியுடனே கல்பிதமாகி
- 7 தூலசூக்சுமகாரண சரீரங்களும்
சாக்ரசுவப்ன சஷுப்தியும்

- 8 சுரோத்திரம் த்வக்குசுட்சு நிக்வை
ஆக்கிராணங்களும்
- 9 சப்தஸ்பரிசுருப ரஸகந்தங்களும்
வாக்குபாணிபாதம் பர்யுரு உபஸ்தங்களும்
- 10 வசனகமனதான விசர்ச்சன ஆனந்தங்களும்
பிராண அபர்ண வியாண உதான சமானங்களும்
- 11 நாககூர்ம கிரிகரதேவதத்த
தனஞ்சய வாயுக்களும்
- 12 அகங்காராதி சதுஷ்டயங்களும்
அகமென்ற ஈஷணத் திரயங்களும்
- 13 காமக்குரோதலோப மோகங்களும்
இராகத்துவேஷ ரோஷங்களும்
- 14 மாயை அவித்தை தன்னுடனே
மருவியேகூடி வேடிக்கையாய்
- 15 லீலாநாடக மாடவென்றே
ஜகதீசரும்வந்து தோன்றினாரே
- 16 சுத்தஸ்பழிக ரூபருமாய்
ஜகதிகாசுதியுந் தானாகி
- 17 ஆதிகாரணமான பிறும்மம்
அகண்டத்திலவந்து தோன்றினாரே.

விருத்தம்.

ஈசனுமீ பின்னமாகி ஈரேழு லோகமெல்லாம்
அனேகமாய் ஜீவராசிக்கா தரவாகி நின்று
ஆவரணரூபமாகி ஆதாரசத்தியுண்டாய்
மாயையுடன் அவித்தை என்ற மங்கையரும் தோன்றினாளே.

ஜீவராஜனிடம் 'மாயை அவித்தை' வந்தல்.

கண்ணிகள்.

- 1 மேகவர்ணப் பட்டுடுத்தி விந்தையாகப் பொட்டுமிட்டு
வேடிக்கையாய் ஜீவராஜன் விடுத்தியில்வந்து தோன்றினாளே.
- 2 அந்தமான லீனகொண்டு சிருங்காரமாய்ப் பாடிக்கொண்டு
சந்தோஷமாய் ஜீவராஜன் சபையிலவந்து தோன்றினாளே.
- 3 கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசிக்கொண்டு இங்கிதமாய்ப் பாடிக்கொண்டு
மங்களமாய் ஜீவராஜன் மனையிலவந்து தோன்றினாளே.

விருத்தம்.

வந்தமாயை அவித்தைதனைக் கண்டெடுத்த ஜீவராஜன்
தந்தைதாய் தாரம்புத்திரன் தன்னையே நித்யமென்று
தன்னறிவு தான்மயங்கி தத்துவத்தை நினையாமல்
புண்ணிய பாவமென்ற பகுத்தறிவு தோன்றிடாமல்
சிந்தையும் மயங்கியந்த ஜீவராஜன் தானிருந்தான்.

ஜீவராஜன் மாயை அவித்தை வசமாகுதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 அனந்தங்கோடி ஜன்மங்களுக்கு - ஆசைவைத்து ஜீவராஜன்
மதியமயங்கி விதிவசத்தால் - பவக்கடலில் அமிழ்ந்தானே.
- 2 அணித்தியமான சமுசாரத்தை - துக்கஸ்வரூபமென்று அறியாமல்
சர்ப்பவாயின் தவண்போல் - சம்ஸாரத்தினில் அமிழ்ந்தானே.
- 3 சாரமற்ற சம்சாரத்தில் - ஆசைவைத்து ஜீவராஜன்
போத அறிவற்று ஜீவன் - போகபோக்கிய மடைந்தானே.

காயாபுரிவர்ணனை.

- 1 காயாபுரி என்னும்பட்டணம் கள்ளர் சஞ்சரிக்கும் நாடு
ஐந்துபஞ்ச வர்ணங்கோட்டை அதற்காறு மூன்றுவாசல்பேட்டை
- 2 பஞ்சபூதமைந்தும் கூட்டம் பதினாறுபேர்கள் நாட்டம்
பதினாறு கொத்தளத்தில் பரவியகாவற்காரர்
- 3 தொண்ணூற்றாறு சேவகர்கள் சுற்றுக்கொட்டைத் தீயணைக்காரர்
மோகவாசல் முத்திரையிட்டு தாபத்திரயத் தாளாற் பூட்டி
- 4 மூன்றுகுணச் சாவடியில் மூர்க்கராஜன் கொலுவந்தான்
மனதென்ற மந்திரியுடனே புத்தியென்ற பிரதானியும்
- 5 சித்தமென்ற சேர்வைக்காரர் இத்தப்பட்டணம் பராமரிக்க
விஷபமென்ற வீடுகட்டி வீரமென்ற குழிகள் ஏற்றி
- 6 தாபமென்னும் சந்தைகூட்டி புண்யபர்வமென்னும் சரக்குக்கட்டி
கோபக்காரப் பெயர்ச்செட்டி இத்தப்பட்டணத்துக் கடைக்காரன்
- 7 ஏழுகட்டரண்மனையில் இருக்குமந்தச் சரக்கறையில்
மூலஸ்தானப் பொக்கிஷத்தில் ஞானப்பொருளான ரத்னம்
- 8 அதை சாற்றியே கதவைப் பூட்டி நாகசர்ப்பங்களும் சுற்றிக்காவல்
சோதிர்மயமான தீபம் அது ஸ்வப்ரகாசமாகத் தோன்றும்
- 9 அதைக்காண மாட்டான் ஜீவராஜன் கண்கலங்கி விதிவசத்தால்
அகமென்னும் அரண்மனையில் அரசாண்டான் ஜீவராஜன்.

விருந்தம்.

இப்படியே ஜீவராஜன் ஏகமாய் போகபாக்கியம்
தடையற அனுபவித்தான் அதனையே நித்யமென்று
புத்திரரைப் பெற்றெடுத்தான் பேரன்பேத்திகளுடனே
நித்தியமாய் சுகதுக்கங்கள் நிறைந்தபலனாய் அடைந்தான்.

ஜீவராஜன் இந்திரியாதிகளினால் கட்டுப்படுதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 விஷயாதிகள் மிகுதிபட்டு வீதி எங்கும் நிறைந்துகொண்டு
தடையில்லாமல் ஜீவராஜனைத் தழுவிக்கட்டவுமாச்சுதே
- 2 மனம்புத்தி பிரதானிகள் வந்துவகையாய் வளைந்துகொண்டு
மதிமயக்கி ஜீவராஜனை வசம்பண்ணவு மாச்சுதே
- 3 காமக்குரோதக்கள்ளர்வந்து கட்டி யுருட்டி ஜீவராஜனை
முஷ்டி யுத்தம்பண்ணி ஜீவனை மோசம்பண்ணவு மாச்சுதே.
- 4 மாயையென்னும் அவித்தையவன் வந்துவகையாய்வளைந்து கொண்டு
மதிமயக்கி ஜீவராஜனை வசம்பண்ணவு மாச்சுதே.

விருந்தம்.

ஏதடா இந்தகோஷ்டி இனிப்பொருக்கக் கூடவில்லை
சோதித்துப் பார்ப்பளவில் சாரமாய்த் தோன்றவில்லை
திதடா ஜகத்தின்மாயை தியங்கியே தவிக்கின்றேன் நான்
சாகரத்தினிலேபோலத் தளும்புகிறான் ஜீவராஜன்.

ஜீவராஜன் புலம்பல்.

கண்ணிகள்.

- 1 என்ன செய்வேன் ஜகதீசா-நானேது செய்வேன் சர்வோசா
என்ன செய்வேன் ஏது செய்வேன் ஓமும்வழி யொன்றும்காணேன்
- 2 கட்டுப்பட்ட கள்ளன்போல-காவலில் அகப்பட்டேனே
சுற்றிச் சுற்றிப் பார்க்க எங்கும்-உற்றதுனை ஒருவரில்லை
- 3 சேற்றுக்குள்ளே கால்வைத்தாப்போல்-தியங்கித் தவிக்கின்றேனே
பூர்வ ஜென்மஞ் செய்தவினையால்-புலம்பித் தவிக்கிறேனே
- 4 பட்டசுகம் போதுமய்யா-பரமேச்வரா துணையும் வேணும்
ஆசையென்ற வலையித்பட்டு-அலைந்தலைந்து மிருகம்போ லானேன்
- 5 போக்கிலிடும் எந்தன்மாயை-புருஷோத்தமா சரணமய்யா
நீக்கிலிடும் என் துயரம்-நீலகண்டா சரணமய்யா.

ஜீவராஜன் தேய்வத்தைத் துதித்தல்.

- 1 ஆகாச வாணியே பூமாதேவி என் தாயே
அண்டர் முனிவரும் போற்றும் சதாவிவா சரணம்
- 2 காளகோடி விஷம் புயித்தீர் காமனைத் தடுத்தீர்
மார்க்கண்டருக்கு வரங்கொடுத்த வாஞ்சை என்மேலில்லையோ
- 3 ஸ்ரீராம ராமா என்மேல் சித்தமிரங்காதோ ஸ்வாமி
நிலையைப் பெண்ணுக்கெவ்வதற் சீர்பாதம் துணையே
- 4 பாண்டவர்க்குப் பந்தனித்தீர் பார்த்தசாரதியாய் ஜயித்தீர்
பக்திபண்ணும் பிரகலாதற்கு நித்யமுக்தி கொடுத்தீர்
- 5 துரோபதைக்கு மாபங்காத்தீர் கஜராஜனை ரக்ஷித்தீர்
சரணமென்ற விபீஷணர்க்கு லங்கா சாம்பிராஜ்யம் கொடுத்தீர்
- 6 கருணையுடன் காகா சரண காத்து ரக்ஷித்தீர்
ஜனனமரண பயங்கள் தீர்த்து அபயம் தாருமையா
- 7 மாயாலித்தை சம்சாரத்தில் மயங்கியே மிகத்தளர்ந்தேன்
ஈருபையுடனே என்னைக் காத்து அபயம் தாருமையா.

விருத்தம்.

புலம்பியே ஜீவராஜன் விரும்பியே சம்சாரத்தை
ஈழுவவே விட்டுவிட்டான் ஈன்மையுண்டாகு மென்றே
கலங்கியே ஏங்கமெத்தக் கவலைகள் மிகுதியாகி
தியங்கியே ஜீவராஜன் தியானத்திலே இருந்தான்.

விருத்தம்.

பரமாத்மா தானுமப்போ பக்தனுக் கருளவேண்டி
ஜீவனுட பரிதாபத்தை சிந்தையிலே தானறிந்து
மாராடி வேஷங்கொண்டு வஞ்சிபோல் வடிவெடுத்து
போதித்து அவர் செவியில் புண்ணிய நீராட்டிவைக்க
சாதித்து வஞ்சிவேஷம் தானுமப்போ கொள்ளுவாரே.

பரமாத்மா வஞ்சிவடி. வேடுத்தல்.

கண்ணிகள்.

- 1 இத்திரவாளிப் பட்டுடுத்தி ஏகாணத்திருந்து
மத்திரத்தால் மயிர்செவி மல்லிகையும் முடித்தான்
- 2 வியத்தடி என்ற வீழ்நி வீத்தையாகப்பூசி
சமஷ்டியென்ற நெத்தியினில் சாந்துப்பொட்டு மிட்டான்

- 3 சாதன சதுஷ்டயத்தால் சந்தனங்கள் பூசி (அம்மே)
குங்கும கோரோசனங்கள் கொங்கையிள் மேலணிந்தாள்
- 4 வேதமென்னும் பொன்னோலை விந்தை மயில்கொப்பு
பாவாபாவ மென்னும் சிரத்தையான பட்டமவள் கட்டி
- 5 அம்மோக மென்னும் முத்துவடம் சிவசுந்தரியும் பூண்டு
சாந்த மென்னும் சங்குமணி சரப்பனியுங் கட்டி
- 6 சத்வகுண மென்னும் முத்து முக்குத்தியு மிட்டு (ரத்ன)
சாக்ஷியென்னும் குறவப்பெட்டி சந்ததமும் இடுக்கி
- 7 தத்வமலி என்னுமந்தக் கடகவணியிட்டு
சர்வம் ஏகமென்னுமந்த சரிபவழங்கட்டி
- 8 காரணங்க ளில்லையென்று கண்ணுக்கு மையெழுதி (இரு)
போதமென்னும் குங்குமங்கள் பொற்கொடியுமிட்டாள்
- 9 பாக்கியமென்னும் ஒட்டியாணம் மேகலையித்தட்டி (அம்மை)
வேதாந்தத் தண்டையிட்டு வெண்டயங்கள் பூண்டாள்
- 10 பரிபூரண மானதொரு பாலமுதம்புஜித்து (திவ்ய)
பரமாத்மா வென்னுமந்தப் பாதக்குறடேறி
- 11 பக்தியென்னுந் தாம்பூலம் ஹஸ்தந்தனில் பிடித்து (திவ்ய)
சிரத்தையென்னும் பொற்பிரம்பு (சிவ) சங்கரி கைப்பிடித்தாள்
- 12 நித்தியமென்னும் பாலகரைப் பக்கந்தன்னி லிடுக்கி (அம்மை)
விஸ்தாரமான வேதாந்த வீதியினில் நடந்தாள்
- 13 மங்கையர்கள் இருபுறமும் மங்களங்கள்பாட (ஜய)
கொம்பனைழார் கூடவர குலுக்கியவள் நடந்தாள்
- 14 அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் புஷ்பமாரிசொரிய (சொர்ண)
ஆனந்தவேதக் குறவஞ்சி வந்தாளய்யா
- 15 சந்ததமும் ஜீவராஜன் சிந்தைவினை தீர்க்க
மங்களமாம் பரமாத்ம வஞ்சிவந்தாளய்யா.

குறவஞ்சி ஜீவராஜன் சீபைக்கு வருதல்.

பல்லவி.

வஞ்சி வந்தாளய்யா-பரமாத்மக்குற
வஞ்சி வந்தாளய்யா.

அதுபல்லவி.

வஞ்சிவந்தாளய்யா மண்டலத்தன்னிலே
பிண்டாண்டபாவங்கள் சந்தேகத்தீர்க்க (வஞ்சி)

சரணங்கள்.

1	செந்நியடித்துக்கொண்டு
பங்காளதேசத்துப்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக்
கங்கணம் கை விடா	செங்காரமாகவே
பாட்டுப்பாடிக்கொண்டு
குலாவிய கை வீச்சும்
கிண்கிணென்றதைய	(வஞ்சி)
2	மயக்கியே கண்ணே
மாயையை சம்பறாரம்
குலக்கியே ஜீவேசன்
குங்கும சந்தனம்	உருட்டியிழிப்பன்
செய்வேலொன்பதுபோல்
கொலுவுக்கு ஏதிராக
குமுகுமென்று மணக்க	(வஞ்சி)
3	விஸ்தாரமாகவே
விஷயங்களெல்லாம்
தன்னை சதங்கை
சந்தோஷமாய் ஜீவன்	வேதாந்தவீதியில்
வீறிட்டு ஓடவே
சலுஞ் சலுமென்னவே
சபைதனிவிப்போ	(வஞ்சி)

குறத்தி ஜீவராஜன் வாசல் வளமை உரைத்தல்.

வாசலெது வாசலெது	அம்மே	மகாராஜன் வாசலெது
ஜனனமற்றார் வாசலெது	அம்மே	ஜீவேசன் வாசலெது
மரணமற்றார் வாசலெது	அம்மே	மக பிரம்மவாசலெது
பக்தியுள்ளார் வாசலெது	அம்மே	பரப்பிரம்ம வாசலெது
சிரத்தையுள்ளார் வாசலெது	என்று	சேர்ந்துநின்றான் பொற்குறத்தி.

விருத்தம்.

வந்ததோர் குறத்திதன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
எங்கேயுங்கண்டதில்லை பங்களாக்குறத்தியிவன்
இங்கிதமாய்க்குறிகேட்டு ஈடேறவேண்டுமென்று
சினதையில் மகிழ்ச்சியுடன் ஜீவராஜன்கேட்கலுற்றான்.

ஜீவராஜன் குறத்தியைக் கேட்குதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 எங்கிருந்தெங்கு வந்தாய்குறத்தி நீ பங்காளதேசந்தானே
உன்னை எங்கேயுங்கண்டதில்லைகுறத்தி நீ ஏழைபோலிருக்கிறாய்
- 2 சந்திரமண்டலத்தினிலிருந்துகுறத்தி நீ வந்தாயோ மயக்குகிறாய்
தந்தை தாயாரு முண்டோ குறத்தி நீ தன்னிலுதித் தவளோ
- 3 சங்கரர் பார்வதியோ குறத்தி நீ சதர்முகன் தேவியரோ
மங்களமாக வந்தாய் குறத்தி நீ மகாலக்ஷ்மி நீ தானே
- 4 செங்காரமாக வந்தாய் குறத்தி நீ ஸ்ரீபூமி தேவியரோ
பின்னகுட்டியு முண்டோ உத்தனுக்கு புருஷனுந் தானுமுண்டோ

- 5 நீ இருப்பது எந்தமலை குறத்தி நீ நடப்பது எந்தநாடு
 விருப்பமாய்ச் சொல்லெனக்கு குறத்தி நீவேதார்த்தக் குறத்தியரே
 6 உன்பேரென்ன ஊருமெது குறத்தி நீ பெருமைகளெல்லாம்
 [சொல்வாய்
 உன்நாடு நகரைச் சொல்வாய் குறத்தி நீ நாதார்த்தக் குறத்தியரே
 விருத்தம்.

பேர்சொல்லு மென்கலுமே பெருமையுடனே குறத்தி
 குலங்கியவள் சிரித்துக் கூடையைக் கீழேவைத்து
 மடித்தந்தக் காலிவைத்து மந்திராஸனங்கள் போட்டு
 வடக்கு முகமாயிருந்து (நாட்டு) வளப்பமுஞ் சொல்லுவாளே

குறத்தி ஜீவராஜனுக்குத் தன் வளமையுரைத்தல்.

கப்பல்.

1	பேர் சொல்வேன் நீர்கேளும்
பேரும் பரமர்தம் வஞ்சி	ராகே
2	ஊர்சொல்வேன் நீர்கேளும்
ஓங்காரப் பட்டணங்காண்	ராகே
3	மலை சொல்வேன் நீர்கேளும்
மந்திரகிரிப் பர்வதங்காண்	ராகே
4	தந்தையுமே சங்கரனார்
தாயுமந்த உமையவளே	ராகே
5	ஆதி யென்றீ என் புருஷன்
அமர்ந்திருப்பார் என்னருகில்	ராகே
6	அவித்தை யென்ற சக்களத்தி
அமர்ந்திருப்பாள் என் நாட்டில்	ராகே
7	அகண்டமென்னும் பிள்ளை பெற்றேன்
ஆனந்தமாய்ப் பேருமிட்டேன்	ராகே
8	பவபயங்கள் தீர்க்கவந்தேன்
மாத்மா வென்ற வஞ்சி நானய்யா	பர

முடுகு.

- 9 மலையாளந் தென்காஞ்சி வாழ்மதுரை தன்னில்
 வகையாகக் குடியிருக்கும் வஞ்சி நாணியே
 10 பக்தியென்னும் கைலாச பர்வதத்தி லிருப்பேன்
 கிரத்தை யென்னும் மகமேரு (உப) சாந்திமலை அய்யே

- 11 வித்தையென்னும் வேதகிரிப் பர்வதத்தினாகுகே
உச்சிதமாம் முலிகைகள் மெத்த மெத்த உண்டு
- 12 ஸ்ரீலோகம் புவர்லோகம் வாழ்மெந்தன் நாடு
புருஷார்த்தம் கொடுக்குமெந்தன் நாடு நல்ல நாடு
- 13 நால்வேத சாஸ்திரமும் நடக்குமெந்தன் நாடு
நாதார்த்த வேதார்த்த நகரி எங்கள் நாடு
- 14 அத்தைவத மகரந்த மாணதெங்கள் நாடு
ஆத்மபோத வாக்கிய விருதி யானதெங்கள் நாடு
- 15 அன்னதான் முழங்குமெந்தன் நாடு நல்ல நாடு
ஆதிபுராணங்கள் அவதரித்த நாடு
- 16 ஸ்வர்ணதர்சனம் கொடுக்கு மெங்கள் நாடு நல்ல நாடு
சித்தார்த்த யோகியர்கள் சஞ்சரிக்கும் நாடு
- 17 மந்திரங்கள் ஓதிவைப்பேன் மருத்துகளு மறிவேன்
மதிமயக்கம் தீர்வதற்கு மாத்திரையு முண்டு
- 18 பிரமாண்ட மண்டலங்கள் சஞ்சரித்து வருவேன்
பங்காளக் குறத்தியென்னும் வஞ்சி நாணியே.

விருத்தம்.

நாடு நகரி எல்லாம் நன்றாகச் சொல்லி வந்தாய்
விருப்பமுடன் கேட்டு வேதனை எல்லாம் தீர்ந்தேன்
சாதகமாய் எந்தனுக்குத் தக்ககுறி சொன்னாயானால்
நாடு நகர மெல்லாம் நான் தருவேன் நாயகியே.

ஜீவராஜனுக்கு குறத்தி குறி சொல்லுதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 குறிசொல்வேன் கேளுமையே கும்பிடுங்கான் உன்குருவை
தடையறவே சொல்லுகின்றேன் தக்ககுறி கேளுமையே
- 2 சம்சயங்கள் வாராது சங்கரனார் கிருபையாலே
அம்பிகையை விருதயத்தன்னில் கொள்ளுங்குலதெய்வமாக
- 3 களங்கமில்லா ரூபங்கண்டு களித்திருப்பீர் ஐயாவே
காயாபுரி நடுவிரக்கும் ஜோதி ரூபமான தெய்வம்
- 4 காரணரைத்தியானம்பண்ணி கண்டுகொள்வீர் ஐயாவே
(அம்மை) பூர்ணபதாம் புஜஸத்தை புஜித்திருப்பீர் ஐயாவே
- 5 முக்தி என்ற முத்தை வைத்து (குண) முன்றாகப் பிரித்து
சாக்ஷி என்ற குருபாயரை வணங்கிக் குறிக்கேளும்

- 6 சித்தத்தன்னில் குருராயரை நித்தியம் பூனை பண்ணி
சித்தா ஸனம் தனிவிருந்து சிரத்தையுடன் கேளும்
- 7 அஸ்தத்தனைக் காட்டும் அகமென்ற பேயை ஒட்டும்
வஸ்துவென்றும் குருராயரை வணங்கிக் குறிக்கேளும்.

குறத்தி தன் தெய்வத்தை வேண்டிக் கொள்ளுதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 மலையாள பகவதி என் முன்னே வந்துநீ
வாக்கிலே நில்லடியம்மே
- 2 பங்காள தேசத்து ஒங்காளி நீ வந்து
ஒக்கத்துணை யிரும் அம்மே
- 3 ஸ்ரீ கணநாயகி திருபுர சந்தரி எந்தன்
சித்தத்தில் நில்லடி யம்மே
- 4 பக்தியுடன் எங்கள் பர்வத வர்த்தனி
என் பங்கில் நில்லடி யம்மே.
- 5 நிச்சயமாய் ஜீவேசன் நினைத்த குறிசொல்ல
உச்சிதமாகவே எனக்கு
- 6 எல்லா புரிவிலும் வாழும் கொல்லம்மா நீ வந்து
கூடத்துணை யிரும் அம்மே.

குறத்தி ஜீவராஜனுக்கு இனி நடக்கும் குறிசொல்லுதல்.

நலங்கு மெட்டு.

- 1 ஜீவேஸ்வரீ பாவங்கள் தெரியச் சொல்லுகிறேன்
சின்மய ரூபத்தைத் தன்னிலிவீர்
- 2 மாயா விகாரங்கள் மயக்கமுந் தெனியும்
மகராஜ குருராஜர் வருவார்கான் அய்யே
- 3 கண்டே கனாதேனிலீர் எதிர்கொண்டே அடிபணிலீர்
பிண்டாண்ட பாவங்கள் சந்தேகத் தெனிலீர்
- 4 நீர்க்குணை ரூபா நித்திய நீர்மல சித்தா
சத்தியமாய்க் குறிசொன்னேன் ஸாம் பிராஜ்ய மோக்ய.
- 5 பயமில்லை குறிசொன்னேன் சிவபாலர் சாட்சி
ஸ்திரமாக சாம்பி ராஜ்ய ஜயமுண்டு உமக்கு

கண்ணிகள்.

- 1 சண்டை கொள்வான் என் கணவன் வந்துவெகு நேரமாச்ச
அின்னமிடுங்கான் ரஜர்வே அகண்ட பரி பூணரே

8350
R65:31

- 2 பத்திதழாள் எந்தன் பாலன் பாலமிகில் அமுதனியும்
கண்ணத்திலே என் விடுதியிற் போய் திரும்பி வருவேனையே
- 3 ஸ்ரீமாமக நீர்வாழ்ந்திருப்பீர் ஜனன மாண்பயங்கனில்லை
கருணையுடைய பரப்பிரம்மத்தைக் காணப் பேரினீர் அய்யே.

மாயாக் குறவன் வருதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 கறப்புக் கச்சையும் கட்டிக் கொண்டு
கன்னக் கோலங் கையிற் பிடித்து
- 2 கோணக் கொண்டையும் கொக்கும் கையுமாய்க்
கோணங்கிச் சிங்கலும் தோணிநாளே
- 3 கறப்புக் கச்சையும் காங்குரு மாலையும்
கையிலே பிடித்த அம்புடன் வில்லும்
- 4 கொக்குச் சூடுத் துப்பாக்கியும் கையுமாய்
கோணங்கிச் சிங்கலும் தோணிநாளே
- 5 ஸ்ரீமூலகமும் சஞ்சரிப்பவன் இந்நிரஜாலம் படித்திருப்பவன்
கன்னமிடுவன் மண்டல மெங்கிலும் சின்மயக் குறவனுந்தோணி
[நாளே.

மாயாக் குறவன் வஞ்சியைத் தேடுதல்.

பல்லவி.

வஞ்சியைக்காணேனே எந்தனுட
வஞ்சியைக்காணேனே

அனுபல்லவி.

வஞ்சியைக்காணேனே மண்டலத்தன்னிலே
எங்கே ஓளித்தானோ கண்டவருண்டோ (வஞ்சி)

சீணங்கள்.

- 1 தங்கப்பணதிகள் பூணுவன் யார்க்கும்
சந்தேகவிவர்த்திகள் பண்ணுவன்
இங்கிதமாகவே பாடுவன் அவன்
தன்மயமாயெண்ணிச் சேருவன் (வஞ்சி)
- 2 சுத்தவெளிதன்னில் இருப்பன் அவன்
சோகித்தபேரை ஆதரிப்பன்
சச்சிதானந்தத்தைப் பணிவன் அவன்
சித்துப்பிரமமென்று பாடுவன் (வஞ்சி)

- 3 பஞ்சாங்கநூல்தன்னைப் படிப்பன் அவன்
பகட்டியே ஐகந்தன்னை மிரட்டுவன்
சன்மயரூபத்தைக் காட்டுவன் இந்த
ஐகத்தினைப்போய்யென்று ஓட்டுவன்

(வஞ்சி)

விருத்தம்.

வந்ததோர்குறவன் தன்னைக் கண்டுமந்தப்பூங்குறத்தி
முக்கால்வலம்வந்து மூவிறுகால்தண்டனிட்டு
விற்தையாய்வேஷங்கொண்ட இருவரும்வார்த்தையாழி
ஓராசனத்தில் உடனாகவீற்றிறுந்தார்.

மாயகீதறவனுக்கும் குறத்திக்கும் தர்க்கம்.

- 1 இத்தனை நாள் என்னை விட்டு எங்கேபோனாய் சொல்லடி நீ சிங்கி
(இந்த) மண்டலத்து ஜீவனுக்கு மதிமயக்கம் தீர்க்கவந்தேன் சிங்கா
- 2 உன்னைவிட்டுப் பிரிந்தமுதல் எந்தன் மனம் மயங்குதடி சிங்கி
(இந்தத்) தன்மயமாஞ் சேவனுக்குத்தன்னறிவு சொல்லவந்தேன் சிங்கா
- 3 அகண்டவழுவான் பெண்ணே அழகுசந்தனப்பூச்செதடி சிங்கி
ஐகமொழித்தேன் என்றராஜன் சேர்வை சந்தனம் தந்தாரடா சிங்கா
- 4 குமுகுமென்ன குங்குமங்கள் கூட்டுவர்க்கமேதடியோ சிங்கி
மண்டலத்து ஜீவராஜர் கந்தப்பொடி.தந்தாரடா சிங்கா
- 5 கோலமிசுலாப்பட்டுத்தி குலுக்குறைய் ஏதடியோ சிங்கி
(பஞ்ச) கோசமைந்தம் குலைத்தராஜர் கோலப்பட்டுத்தந்தாரடா சிங்கா
- 6 அந்தரத்தில் பறக்கும்புகழி அடிமுக்கினில் வருவானேடி சிங்கி
(அந்த) அருந்தவர்க்குக் குறிகள் சொன்னேன் அன்னமுக்குத்தி
தந்தாரடா சிங்கா
- 7 காலிலிட்டவண்டயங்கள் கலகலென்று குலுங்கு தேதடி சிங்கி
காமக்குரோத மத்தராஜன் கனகவண்டயத் தந்தாரடா சிங்கா.

விருத்தம்.

வந்ததோர் சிங்கன் தன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
அனேக வகை வஸ்திரமும் ஆபரணமும் கொடுத்து
பழத்துடனே சர்க்கரையும் பஞ்ச புகழிய பரமான்னமும்
பாலுடனே நெய்யடிசில் பாலகர்க்குத் தான்கொடுக்க
போய்வாதேன் என்றுசொல்லிப் பொற்குறத்தி போய்மறைந்தான்.

ஜீவனுக்கு துருநீசனம் ஆகுதல்.

பூபாளராகம்.

- 1 மகரஞ்சுண்டல மணிக்குட்டமும் விளங்கும் கையில் பூபமாலையும்
மகிமைபாகவே மந்திர போகங்கள் விளந்து சுற்றிலும் புகழவே
- 2 விசுவவிபாஸியின் ஸாடந்தன்மியே விசுதி நேகையுத் துலங்கவே
ருத்திராஸிமாலையும் ரத்னப்பணிகளும் தகத்தகாயமாய் மின்னவே
- 3 அஷ்டபோகங்கள் அப்பியடிக்கவே (காம) துஷ்டர்கள் ஒதுங்கிவாடவே
கஷ்ட ஐம்மத்தைக் கரையிலேற்றவே காமக்குரோதங்கள் ஒழியவே
- 4 சகலசாஸ்திரங்கள் சம்மதிக்கவே உபசாந்தி தாண்டவமாடவே
பவக்கடலுக்குத் தெப்பமாகிய பரமகுருவந்து தேர்ணிநார்
- 5 வந்தாரய்யா குருநாயர்குடியில் சிந்தைமகிழ்ந்து ஜீவராஜனை
அந்தரங்கமாய் ஆதரிக்கவே ஆதிகுருவந்து தோன்றினார்.

விருத்தம்.

வந்தகுரு நாயர்தன்னைக் கண்டுமந்த ஜீவராஜன்
எதிர்கொண்டு ஓடிவந்து எகாஸனத்தில் வைத்து
விந்தையாய்ப் பூஜைசெய்து விரும்பமாய் வணங்கிநின்று
கூப்பி இருகைகளினால் ஸ்தோத்திரங்கள் பண்ணலுற்றான்.

ஜீவராஜன் தருவைச் சாணமடைதல்.

பூபாளராகம்.

- 6 சரணம் சரணம் ஸ்ரீகுரேச்வரா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் நீலகண்ட சங்கரா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா
- 7 சரணம் வேதாந்த சாஸ்திர சன்னுதா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் போதித்திய தாயகா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா
- 8 சரணம் பஞ்சகோசமத்யகா சரணம் அபயப்பிரதாயகா
சரணம் தேவ சரேந்திர சன்னுதா சரணம் ஸ்ரீகுருநாயகா.

அகவல்.

சரணஞ் சரணமய்யா சத்ருவே சரணமய்யா
அபயமய்யமய்யா ஆண்டவரே அபயமய்யா
ஸ்திரமாக ஈழிக்கும் ஸ்ரீகுருவே சரணமய்யா
உலயங்கள் தீர்க்கலத்த பரமகுருவே சரணமய்யா
சரணஞ் சரணமேய் ஸ்ரீடாதத் தன்னிற் பணிந்தான்

ஜீவனுக்கு குருழந்தி அபயமளித்தல்.

ஆனந்தக்கனிப்பு.

பல்லவி.

எழுந்திருங்கான் ஜீவராஜா உம்மைக்
கரை ஏத்தி ரக்ஷிப்பார் கைலாஸ வாஸர்

(எழுந்)

சரணங்கள்.

- 1 அக்கியான் தன்னை விட்டிரோ இந்த
அகமென்னும் சம்சாரத்தாசை விட்டிரோ
சுக்கியான் ரூடமானிரோ ஜீவா
சுகமான ஸ்ரீகுரு பாதங்கண்டிரோ

(எழுந்)

- 2 அவித்தையைத் தள்ளிவிட்டிரோ
ஆனந்த ரூபத்தை அடைந்திருப் பிரோ
பிரகிருதியின் நிவர்த்தி யானிரோ
பவதாய மார்க்கங்கள் படித்தநிந் திரோ

(எழுந்)

- 3 மந்திரயோக மறிந்திரோ இந்த
மகாராஜ யோகத்தின் மார்க்கங் கண்டிரோ
கண்டித்துப் பவந்தள்ளினிரோ
பிண்டாண்ட பாவங்கள் கண்டறிந்திரோ.

(எழுந்)

விருத்தம்.

இப்படியே குருராயர் ஏகாந்த மாகவேதான்
அழைத்து முடியில்வைத்து ஆசிரவாதங்கள் பின்னி
தடவியே முதுகுதன்னைத் தன்யன் நாம் செய்வோமென்று
மகிழவே உம்முடைய மானோபர்வம் சொல்லுமென்றார்.

ஜீவன் குருவை வேண்டேதல்.

பத்தியம்.

- 1 பாவானுபாவமும் பரிபூரண உம்முடைய
பாதகமலமே எந்தன் பாக்கிய மய்யா
சுகல சாஸ்திரங்களும் சத்குருவே உம்முடைய
வாக்கியமே வேதாந்த வாக்கிய மய்யா
ஸ்ரீகுருகுருபை யெனக்குச் சித்தியுண்டாகவே
சிதானந்த ரூபத்தைக் காட்டு மய்யா
அனுபோக மார்க்கங்கள் அறியவே எந்தனுக்கு
ஆதரவுடனே நீர் சொல்லுமய்யா.

முருகு.

(உம்முட) சகவாசம் சாம்பிராஜ்ய மோக்ஷமய்யா
 சச்சிதானந்தமே நீர் தாமுமய்யா
 தாலனாய் என்னை நீர் ஆளுமய்யா
 சம்சயங்கள் இல்லை இது சத்தியமய்யா.

குருநாதர் ஜீவனுக்கு உபதேசித்தல்.

பத்தியம்.

2 பனா பனா ஜீவேசா (உன்) பத்தி உச்சித மய்யா
 பீரிலக்குவ காலங்கள் ஆச்சுதய்யா
 சம்ஸார சாகரத்தைத் தள்ளிக்கரை ஏற்றியே
 (சச்சி) தானந்த சாம்பிராஜ்யம் வாய்க்குமய்யா
 ராஜ்யோக மார்க்கங்கள் மணியமாகவே
 பாலித்துப் பார்த்தால் பிரகாசமய்யா
 கண்டித்துப் பார்த்தால் கரதலாமலகம் போஸ்
 சோதித்துப் பார்த்தால் (சுயம்) பிரகாசமய்யா.

முருகு.

சாதித்துப்பார்க்க ஐகம் அளித்தியமய்யா
 தாரகா உபதேசம் கேளுமய்யா
 சாஷியே நீர் தானென்று எண்ணுமய்யா
 சம்சயங்கள் இல்லை இது சத்தியமய்யா

விருந்தம்.

இப்படியே குருஸ்வாமி ஏகாந்தமாகவே தான்
 வா என்பதைத்து வசச்செவியில் போதித்து
 தாரக உபதேசம் சாந்தியுடன் பண்ணிவைத்து
 ஸ்வுரூப மெல்லும் ஆனந்த சுகத்தன்னை அடைவீரென்றார்.

ஜீவன் குருக்வாயியைத் துதித்தல்.

பல்லவி.

தன்யானேன் ஐயா
 புனிதானேன் ஸ்ரீகுருநாதா.

1 காமக் குரோதக் காலுகள் வெட்டி
 ஞான ரத்னம் வெளிப்படுத்தி
 சாதித்து நல்ல மார்க்கம்
 தன்னிலே கண்டேனய்யா

(தன்)

2 மண்டலங்கள் சுற்றி வந்தேன்
மந்திர ஜபங்கள் ஜபித்தேன்
ஒன்றாலும் ஜயங் காணாமல்
(மதி) தன்னிலே ஜயமடைந்தேன்

(தன்)

விருத்தம்.

இப்படியே ஜீவராஜன் ஏகாந்தமாகவே தான்
புத்திர மித்திர களத்திர இந்திரியாதி விஷயமெல்லாம்
அவித்தை வியாபார பந்தமென்று தானறிந்து
நேமத்துடனேயிருந்து போதந்தன்னை யறிந்து
சேவித்துச் சற்குருவை கித்தை மயக்கத் தெளிந்து
பாவித்துப் பிரம்மமயமாய் சேவித்தான் தன்னுக்குள்ளே.
ஜீவராஜன் காயாபுரியில் தீர்த்தயாத்திரை செய்தல்.

நோட்டு மெட்டு.

கண்ணிகள்.

- 1 நித்தியகர்ய அனுஷ்டானம் சிரத்தையுடனே பண்ணிக்கொண்டு
சித்த தீர்த்தயாத்திரை பண்ண ஜீவராஜனும் புறப்பட்டான்
- 2 காசிகங்கை கமலாலயம் காவேரி சையபர்வதமும்
திருவண்ணாமலை ஸ்ரீரங்கம் சேவித்தேன் திருப்பதி காஞ்சீபுரம்
- 3 வேதாரண்யம் பஞ்சகதம் விருத்தாசலமும் நான் கண்டேன்
கோடி காசி கும்பகோணம் பிரயாகை கங்கை ராமேஸ்வரம்
- 4 அனந்தசயனம் ஜனார்த்தனம் திருக்குற்றாலநாதரை நான் கண்டேன்
பாவந்தீர்க்கும் மத்யார்ச்சனம் பாபவிராசம் நான் கண்டேன்
- 5 திருவாரூர் ஸ்ரீவாஞ்சியம் திருக்கணமங்கையை நான் கண்டேன்
மன்னார் கோவில் சங்கமம் மயூர நாதரை நான் கண்டேன்
- 6 ஸ்ரீமதுரை கைலாஸபுரி புஷ்பவன்காசியும் நான் கண்டேன்
சீர்காழி தில்லைச் சித்தம்பரமும் திருப்பாடலி நாதரை நான் கண்டேன்
- 7 அழகர் போற்றும் அந்தச்சோணமலை ஆகாசகங்கையும் நான் கண்டேன்
திருபுவனநாதரைத் தரிசித்தேன் திரும்பியுங் காயாபுரி வந்தேன் [ன்
- 8 பக்தி என்னும் கஜ்ஜை கட்டிக்கொண்டேன் சிரத்தை என்னும் செரு
[ப்புப் போட்டுக்கொண்டேன்
வைராக்கிய மென்னும் நல்லவாள் பிடித்தேன் குரு வென்னும் - கோ
[டாலி கைப்பிடித்தேன்.

ஜீவன் காயாபுரியை அழித்தல்.

கண்ணிகள்.

- 9 அந்மென்றும் அரண்மனையை அழித்தேனே. முக்குணச்சாவடியை
[முறித்தேனே
ஞாநமென்றும் பகல்வந்திகொண்டு பட்டணமெங்கிலும் சுற்றிவந்
[தேன்
- 10 இடித்தேன் கோட்டையைத் தகர்த்தேனே துடுக்காய் முத்திரையைத்
[திறத்தேனே
கண்டாரே சேவகர் வந்தாரே காவலில் என்னையும் வைத்தாரே.
- 11 அடியாடா பிடியாடா இவனை என்று அதட்டியே அவர்களும் பகட்டினு
கொத்தனக்காரர்கள் விழித்தாரே சுற்றிலுந்துப்பாக்கி வைத்தாரே [ரே
- 12 கைதனில் பாசக்கயிறு கொண்டு கட்டவும் வந்தென்னைக் கிட்டினாரே
சற்குருமூர்த்தியின் கிருபையினாலே சத்தருஸம்ஹாரம்பண்ணவென்றே
- 13 விஷயங்களை வில்லாஸடித்தேன் காமக்குரோதாதிகளை சம்ஹரித்தேன்
மூர்க்கராதனை மூக்கறுத்தேன் மூலபலங்களைச் சேதித்தேன்
- 14 சேதித்தேன் கோபச்செட்டி சத்திரங்களை போதித்தேன் ஐயம்சாதித்தே
வாதித்தேன் மதவாதிகளை மஹா குரு மூர்த்தியின் கிருபையினாலே [ன்
- 15 மாய்கையைத் தள்ளிக் கதவடைத்தேன் உபசாந்தமாம் ஸ்ரீகுருகிருபை
[யினாலே
கோசமென்றையும் குலைத்தெறிந்து (சுப்) பிரகாசமணி தன்னை நான்
[டைத்தேன்.

விருத்தம்.

வித்தையே உன்னை நம்பி வீணிலே போகலாச்சே
அனுதியாய் என்னைவிப்போ அனுசரித் திருந்தமாயை
தன்னையும் முடியவில்லை தன்னையே நித்தியமென்று
பகட்டுகின்ற மாயை தன்னை அதட்டி நீ தள்ளுவாயே.

28 வித்தை அவித்தையை ஜெயிக்கவருநதல்.

கண்ணிகள்.

- 1 சுப்பிரவஸ்திர முடித்தி சுத்தமல்லிகை மலர் குடி
சுப்பிரகாசமாக வந்து தோன்றினான் வித்தை
- 2 ஞாநமென்றும் கலிகம்கொண்டு மாயையை சம்ஹாரம்பண்ண
[வென்று
வேடிக்கையாகவே வந்து தோன்றினான் வித்தை

- 3 சாதித்தாளோ பிறும்மலித்தை ஜீவராஜனங்காக வேண்டி
வாதிட்டு மாய்கையைத்தள்ள டந்தாளோ வித்தை.

விந்தம்.

வித்தையும் சபையில்வந்து வீரமுந்தான் மிகுந்து
கண்களுந்தான் சிவந்து கடுமையாய்க் கோபம்கொண்டு
குத்தியே மயிர்பிடித்து கோபமாய்த் துறி எசி
சண்டையிட்டு மாயை தன்னைக் கண்டித்துத் தள்ளுவாளோ

29 வித்தைக்கும் அவித்தைக்கும் தரீக்கம். .

கோலாட்ட மெட்டு.

- 1 ஓசே வொசே மாயாநீவு ஜீவேஸ்வருடு நீதோனு வியாபாரலாடிதிவோ
சட்டுளநீபோவே திட்டுதுனோமுந்து கொட்டுதுனோ பாரிபோ
- 2 கொட்டுவ தென்னவடி அடிவித்தை அட்டகாசம் பண்ணுராய்
கிட்யே வந்தென்னைத் தொட்டாலும் நானுன்னை எட்டிக்குட்டு
[வேன் பாரடி]
- 3 நாதோனு சரியட்டவே வேதாந்தருபினி காதட்டவே
தூரங்காவுண்டுநீவு தடுகுலுசேயக படவேசி தனுவதஸ்ஸனோ
- 4 மெத்தத்தான் பகட்டுகிறாய் ஜீவேசனை மருந்திட்டுக்கொண்டாயோடி
அனாதியாம் ஜீவனை கூடியிருந்து எங்கள் கூட்டுமனைக் கலைத்தாயடி
- 5 மந்துபெட்டிதி காதட்டே ஜீவேஸ்வருடு தனனுதெலுஸ்கொனி
அபின்னமாயிழ்பாயி அப்புடே ஜீவுடு தனாலோனோ தெலிலினுடே
- 6 தன்னையும் அறிவாரடி, அடிவித்தை உன்னையும் அறிவாரடி
சண்டையிட்டு என்னைத்தள்ளிக் கதவடைத்தால் சற்றிலேபோவேனோடி
- 7 சரிகசரிக மாட்லாடு நாதோனு சரிகாநீ வொச்சினுவே
துஷ்டத்தனமு சேயகு கொட்டுதுனு மாட்லாடின யெடுவாலே
[கொட்டுதுனோ]
- 8 சரியாக ஆகேனோடி உனக்கு நான் தாழ்ந்து கீழாவேனோடி
சந்தோஷமாய் ஜீவனைத் தழுவி நானிருந்ததைச் சத்தியமாய் சொன்
[னோனடி]
- 9 பாவானு பாவமுன ஜீவேஸ்வருடு பரப்பிரும்மமாயுள்ளுடு
பாரிபோவேயிபுடு பலுக்க மாட்லாடகனு பலுகுதேகொட்டுதுனோ
- 10 பரப்பிரும் சாயுஜ்யத்தில் பிரகிருதி நீ பரிணம மானவனோ
பரபிரும்மிதவென்று பாவித்துஜீவனை மருவினாலவதுண்டோ
- 11 மருவின காலத்திலே எந்தனோடு மகிழ்ந்திருந்த ஜீவனை (உன்)
கபடீத்தனத்தினால் கறையேற்றியேவைத்த காணாந்தகி நீபோடி

- 12 காலாந்தகி எங்கிரய் என்னை ஜீவன் கருத்திலறிந்துகொண்டு இக்கரையில்வந்து என்னைரகசி என்று ஏற்றித்தொழுதான் போடி.

விருத்தம்.

அதட்டியே வித்தைதள்ள திரும்பியந்த மாய்கைதானும்
மயங்கியே மனதுநொந்து மகாராஜ ஜீவன்மீதில்
பிதற்றியே பேய்போலேங்கிப் பெருமூச்சு மிகுதியாகி
தயங்கியே மிருகம்போல தன்னிலே புலம்புவானே.

வித்தையால் தள்ளப்பட்ட அவித்தை புலம்பல்.

கண்ணிகள்.

- 1 ஐயையோ வித்தைகையால் நான் அடிபட்டு நொத்தேன் ஐயோ பெண்பிள்ளை பிறவி என்று நான் பேராசைவைத்தது பொய்யோ
- 2 பஞ்சமகாபாதக ஜீவமகாராஜனுக்குத் தயவில்லையோ
அனந்தங்கோடி ஜன்மங்களுக்கு ஆசைவைத்துக் கொண்டிருந்தேன்
- 3 பலக்கடலித்தாண்டி என்னை நடுக்கடலில் கைவிட்டாரே
போதித்தானே பிறுமவித்தை ஜீவன்கரை ஏதவேண்டி.
- 4 போதித்தென்னை வெளியில்தள்ளி பிறும மயமாக்கினுளே
சோதித்தென்னைத் தூரத்தள்ளி சுகத்தன்னை அடைந்தாரே ஜீவன்.

விருத்தம்.

மாயையும் தன்முலம்பி மகதத்வஞ் சேர்ந்தவிடேபு
திருப்தியாய் ஜீவராஜன் சித்தைமயமாக்கிழந்து
ஆனந்த பாவப்பத்தால் குருவை அபிஷேகம் பண்ணிவைத்து
நேத்ர கமலத்தால் நிறையவே அர்ச்சித்து
சோடச உபசார பூஜைகளும் தாம்பூலம் சமர்ப்பித்து
உதித்தெழுந்த சூரியன்போல் புடமிட்ட தங்கம்போலே
மருவற்ற சந்திரன்போல் மறைந்தபொருள் கண்டதுபோல்
வந்தனங்கள் பண்ணி மலரடியிலே பணிந்து
சூப்பிபிறு கைகளையும் எதோத்திரங்கள் பண்ணலுற்றான்.

ஜீவராஜன் குருவைத்துதித்து ஆனந்தமடைதல்.

பல்லவி.

ஐயா ஆனந்தமானேன் ஐயா ஸ்ரீகுருநாதா
ஐயா ஆனந்தமானேன் ஐயா.

சரணங்கள்.

- 1 தள்ளிப்பலக் கடலைத்தாண்டி சகஸ்வரூபம்
கண்டு பிறும நிலையை வேண்டி பக்தியுடனே
பிறும விசாரணையும் சைதன்ய விதேகமும்
குண்டலி பேதித்து மண்டலம் கண்டேன் (ஐயா)
- 2 மாயா விகாரத்தன்னை விட்டு ஸ்தூல ரூபம்
காரணக் காயத் தன்னைச் சுட்டு
சாக்ரஸ்வத் சகஸ்வத்தியைத் தள்ளி ஏகப்பட்டு ஆதாரமாக
பூஜித்து சிரத்தையுடன் கோவித்து நாதத்தை
யோகநிதானம் அனுபவித்தேன் ஐயா (ஐயா)
- 3 ஜகதியைப் பொய்யென்று நானெண்ணி சகஸ்வரூபம்
தான் தானே என்று நிச்சயம் பண்ணி பிரபஞ்சம் ஏங்கும்
பரப்பிறும்ம சொரூப பாவனை பண்ணி பக்தியுடன்
பூஜித்து சிரத்தையுடன் கோவித்து நாதத்தை
பாவித்துப் பரஞ்சோதியைச் சேவித்தேன் ஐயா (ஐயா)

ஜீவன் தானடைந்த அனுபவாநந்தம் வெளியிட்டுரைத்தல்.

கண்ணிகள் (கோலாட்ட மெட்டு)

கோலுக் கோலெனக் கொலே-கோலெனக் கொலே

கோலு பரதேவிக்கு-செங்கோலுக் கொலே

- 1 ஆனந்தமானந்தமையா ஆதிசூருவே பர
மானந்த மானேன் பரஞ் சோதிவடிவே
- 2 நிய்யசுத்தபுத்தமுக்த நீர்விகாரணரே என்
சித்தத்தில் வந் துதித்த சின்மய மூர்த்தே
- 3 பலபய மறுக்கவந்த பஞ்சரத்னமே எந்தன்
குணத்திரயங்களுக் காதார குணரத்னமே
- 4 சின்மய மாசூழிந்த ஜீவரத்னத்தை நீர்
அனுசரித்து ஐக்கியம் செய்த ஆதிரத்தின்மே
- 5 மகாவாக்ஷிய தத்துவத்தால் மந்திரயோகத்தால் என்னை
கரை ஏற்றி இரகசித்த கருண ரத்தின்மே
- 6 கண்டேன் ஐயா ஜகஸ்வப்பிர காசவடிவை இந்த
மண்டலத்தில் வந்துதித்த மந்திர மூர்த்தியை
- 7 தாகிருதி சூருதோமென்று-ஆடினானே ஜீவன்
தானே தானானே மென்று பாடினானே
- 8 நானே தன்யன் நானே தன்யனென் றாடினானே ஜீவன்
நாதமென்ற வீணைகொண்டு பாடினானே

- 9 மிகுதயுலிள் சிரசில் மிழித் தாடினானே ஜீவன்
நீண்டும் ஜானமற்றுப் பாடினானே
- 10 ஆன்று மிளும் ஏகமென்று ஆடினானே மாங்கை
ஆபாசக் கூத்தெலிட்டுப் பாடினானே
- 11 பாமாபந்தப் பாதக்குடையன் ஏறினானே ஜீவன்
பாடியே தம்பூர் எடுத்து ஆடினானே
- 12 அம்போக லோகமென்று ஆடினானே ஜீவன்
ஆனந்த உடுக்கைத் தட்டிப் பாடினானே.

‘ஜீவராஜன்’ பிறும்மத்துடன் ஐக்கியமடைதல்.
விருத்தம்.

ஜீவனுத்தான் மகிழ்ந்து ஸ்ரீ குருவைப் பணிந்து
அபராதங்கள் பொறுத்து கிருஃப செய்ய வேணுமையா
உபகாரம் பண்ணவென்றால் ஈடொன்றுங் காணுமையா
காணியுள்ள ஜீவரத்னம் காணிக்கையாக வைத்தேன்
ஜான மரண மிழந்தேன் சாம்பிராஜ்யமோக்ஷமடைந்தேன்
பரமாத்மாவே உம்முடைய பாதபத்மம் நானடைந்தேன்
பக்தியுடன் ஜீவராஜன் பரிபூர்ணமா யிருந்தான்
பரத்துடனே ஜீவன் பரிபூர்ணமாய்க் கலந்தான்.

மங்களம்.

சாவேரி ராகம்.

பல்லவி.

நித்தியானந்த ரூபருக்கு நித்திய ஜயமங்களம்

சரணங்கள்.

1 முத்தனும் ஜீவனுக்கு மோக்ஷ மளித்தவருக்கும்	(நித்)
2 கோமள வடிவாய் வந்த பரமாத்மக் குதத்தியர்க்கும்	(நித்)
3 பவபாசம் விளக்கவந்த பரமகுரு முர்த்திக்கும்	(நித்)
4 ஆத்ம நிஷ்டாளுடனே அகில ஜனங்களுக்கும்	(நித்)
5 சச்சிதானந்தருக்கும் சர்வலீயாபகர்க்கும்	(நித்)
6 சிரத்தையுடனே ஜீவநாடகம் படிப்பவர்க்கும்	(நித்)

ஓம் தத் சத்.

பாதேவி துணை.

அத்வைத கோட்டை முத்துக் தும்மி.

- 1 சந்த்ரு பாத்தந்தத் தான் டணித்து
சந்தோஷமாகவே புகைபண்ணி
வித்தார அத்வைதக் தும்மி பாட

- சித்தி விநாயகர் காப்பாமே-பரா
சக்தி விநாயகர் காப்பாமே.
- 2 ஈஷணையாகின்ற காடுதிருத்தி
இசைந்த வேலியுந் தானெடுத்து
விகல்பமற்ற வேதாந்தவெளியினில்
கொட்டைமுத்துவிதை போடலுற்றான்-ஞானக்
கொட்டைமுத்துவிதை போடலுற்றான்.
- 3 சுத்தமென்கிற ஜலம் பாய்ச்சு
முக்தியாகின்ற முனைமுனைக்க
புத்தியென்கிற பூக்களும் பூக்க
போதமென்கிற காய்காய்க்க-ஞான
போதமென்கிற காய்காய்க்க.
- 4 தத்துவமாகும் பழம்பழக்க
தன்மயமாகின்ற நெற்றுவிட
ஆதிமுதலாக ஐந்தெழுத்தாகிய
ஆமணக்குமுத்து தானெடுத்தான்-அவன்
ஆமணக்குமுத்து தானெடுத்தான்.
- 5 அக்யானமென்ற அழுக்குப்போக
ஆனந்தமாகவே தான் புழுக்கி
(பர) பிறும்மமயமாக ஆச்சுதென்று முத்தை
பார்த்துஉலர்த்திப் புடைத்தெடுத்தான்-அவன்
தேய்த்து உடைத்துப் புடைத்தெடுத்தான்.
- 6 ஒங்காரமென்னும் உரலாவைத்து
உண்மையறிந்த உலக்கையினால்
வேதாந்தமென்னும் வெளியில் வைத்து
நாதாந்தமென்றுமே தான் துகைத்தான்-அவன்
நாதாந்தமென்றுமே தான் துகைத்தான்.
- 7 சிவோகமென்று முறமெடுத்து
சித்தசுத்தியாக வேபுடைத்து
காமம்விலகித்து என்று சொல்லியவன்
கப்பியை வேறாய்க் கொழித்தெடுத்தான்-அவன்
கப்பியை வேறாய்க் கொழித்தெடுத்தான்.
- 8 காரியமாகும் அடுப்பைவைத்து
காரணமென்கிற தீமூட்டி
ஆதரவாகிய பாணையைவைத்து
அகண்டமென்ற ஜலத்தைவிட்டான்-அவன்
அகண்டமென்ற ஜலத்தைவிட்டான்.

- 9 முத்திஎங்கித விழுதுபோட்டு
 நிரத்தை என்னும் துடுப்பால் கிளறி
 சர்ச்சங்கமென்னும் கொதிவரவே அதைச்
 சந்தோஷமாகவே பார்த்திருந்தான்-அதைச்
 சந்தோஷமாகவே பார்த்திருந்தான்.
- 10 மூலாதாரத்துக் குள்ளிருந்து
 முக்தியாகின்ற கொதியும் வாக்
 கூடிவிழுதும் ஜலமங்குழம்பியே
 கொதிக்கொதிப்பதைக் கண்டுகொண்டான்-அவன்
 கொதிக்கொதிப்பதைக் கண்டுகொண்டான்.
- 11 பிருமமும் அகித்தையும் சேர்த்தாப் போல்
 ஜலமும் விழுதும் சுழன்று நிற்க
 மாய்க்கையைவிட்டுமனதுதெளிந்தாற்போல்
 எண்ணெய்தெளிந்ததைக் கண்டுகொண்டான்-அவன்
 எண்ணெய்தெளிந்ததைக் கண்டுகொண்டான்.
- 12 வேதாந்தமாகின்ற சட்டியினில்
 விவகார மற்ற கரண்டியினால்
 அமிருதமாகின்ற எண்ணெய் தள்ளி
 (அதி) குஞ்சுமமாகவே தானெடுத்தான்-அதி
 குஞ்சுமமாகவே தானெடுத்தான்.
- 13 சாதுசங்கமாம் அடுப்புமூட்டி
 தன்மயமாகின்ற எண்ணெய்வைத்து
 சற்சங்கமென்னும் கரண்டியால்கிளறி
 தன்சயருபத்தைத் தானறிந்தான்-அவன்
 தன்சயருபத்தைத் தானறிந்தான்.
- 14 அத்தைதமாகின்ற பல்லாய்தள்ளில்
 அமிருதஎண்ணெயைத் தானிறுத்து
 வெட்டவேளிள்ளும் மாடப்புரை தள்ளில்
 கொட்டாங்கச்சியினால் மூடிவைத்தான்-அவன்
 கொட்டிப்போகாமலே பார்த்திருந்தான்.
- 15 அகண்டமென்னும் அகல்துடைத்து
 அத்தைதமென்னும் திரிபோட்டு
 சொர்ணமணி போன்றதிபத்தை ஏற்றி
 சொதில்வருபத்தைக் கண்டுகொண்டான்-பர
 மாதம் ஸ்வருபத்தைக் கண்டுகொண்டான்.

பரதேவி துணை.

வேதாந்தக் கப்பல்.

ஏலேலோ குருபாதம் தத்தையா

ஏலேலோ நாள் மறவேன்.

- 1 சற்குருவின் பாதமலர்
சந்ததமும் சிந்தைபண்ணி
நிர்க்குணமாஞ் சரக்குக்கப்பல்
தத்துவத்தைப் பாடுகிறேன்.

குருவே

குருவே

முருகு.

முக்கண்ணர் புத்திரர்க்கு முந்துறு தேங்கியும்
பக்குவமாம் பழமுடனே பாயஸமும் வடையும்
சர்க்கரையும் எள்ளுருண்டை அதிரஸமும் பொரியும்
ருக்குமணி மருமகர்க்கு இளநீருங் கரும்பும்
ஆறுமுகவேல்வர்க்கும் அண்டர்கணபதிக்கும்
சாரமுள்ள பொங்கலுடன் ததியன்னம் படைப்பேன்
சுடறுகின்ற கப்பலுக்கு குறைவுகள் வாராமல்
விக்கினங்கள் வாராமல் காத்தருளுமையா.

ஏலேலோ

குருவே

- 2 சுந்தரமான் கப்பலுக்கு
பந்தமென்ற சுழல்வராமல்
சந்தேகங்கள் தோன்றிடாமல்
வந்தெனக்கு உரையுமையா.

குருவே

முருகு.

அந்த மாதியற்ற தொரு (பர)மர்தமா வினிடத்தில்
மந்த கசித்துடனே மாய்கை வந்து பிறந்தாள்
அப்பொழுதே மாய்கையிடம் அவித்தையு முண்டானான்
சந்திரனின் பிரதிபிம்பம்போல் ஈசருண்டாக
அப்பொழுதே ஈசரிடம் (சிதா) பாசனுண்டானான்
அக்கியானை மானதொரு பாசிவந்து சுழல்
அகக்காரமாள்கொடி மிகுதியாகப்படர
அதனிடத்தில் ஆவரண விசேஷமுண்டாகி
அசங்கமென்னும் கத்தியினால் அலுத்துக்கப்பல்
ஏற்பா.

ஏலேலோ

பரம

- 3 ஆவரண சக்தியவள்
ஆத்மாவை மறைத்திருப்பள்
பாய்மரத்துக் காக்காய்போல்
பாழ்மனங்கள் சுற்றிவரும்.

பொல்லாப்

முருகு.

மாயாரதிதான வஸ்துவை அறிந்து
தாயுடனே தந்தையரைப் பொய்யென்றறிந்து
காயமென்னுந் தேகமிதைக் கற்பிதமென்றறிந்து
சோயாஸ்வரூபமிந்த தேகமென்று எண்ணி

மாய்கையினால் வந்ததென்று ஐக்கமுடன் பார்த்து
மகாவாக்கிய உபதேசம் குருகினுடைந்து
ஆயக்காரும் போலிருக்கும் ராகத்தன்னைத்தள்ளி
அப்போதே ஞானத்தன்னை அறிவினாலறிந்து
சுவர்போல மறைத்திருக்கும் ஆவரணத்தள்ளி
நின்றமயமாங் கப்பலிலே தன்மயமாய் ஏதப்பா.

ஏலேலோ

மாயா

இந்த

4 விக்கியானக் கப்பலுக்கு

விசேஷபாக்நியவன்

அக்கியானத்தாலே மூடி

அண்டமெல்லாம் உண்டுபண்ணுவன்.

முருகு.

ஆகாசத்தன்னிலொரு சப்தமுண்டாகி
அதிலிருந்து வாயுகினால் ஸ்பரிசமுண்டாகி
அதிலிருந்து அக்கினியால் ருபமுண்டாகி
அதிலிருந்து அப்புவினால் ரஸமும் உண்டாகி
அதிலிருந்து பிருதிகியினால் கந்தமுண்டாகி
அதனதன்னை பாதிப்பங்கு ஒன்றிற்கொன்று கலந்து
பஞ்சபூதமென்ற பேருமுண்டாகி
வஞ்சனையாய் மூடியதை தோலினாலே போர்த்து
மலடிமைத்தன் போலையது மயக்குவதைப் பார்த்து
மஹாவாக்கியத் துடுப்பினாலே தள்ளிக் கப்ப
லேதப்பா.

ஏலேலோ

ஜீவா

பரம்

5 சித்தான கப்பலுக்கு

சூக்ஷ்மதேக முதலிவந்து

பொட்டெனவே விளந்துகொண்டு

பொருள்தனையும் மறைத்திருக்கும்.

முருகு.

நத்தினோர் குருபாதம் ஸ்ரீராகப்பணித்தோர்
சந்தங்க வாசனையைச் சந்ததமுமடைத்தோர்
யுக்திசொன்ன குருமொழியை உள்ளத்தன்னில் நினைத்து
சுற்றிலும் ஒடுமித்த மனது தன்னை நிறுத்தி
சித்தத்தன்னைச் சொருபத்தன்னில் சலியாமலிருத்தி
கத்திவரும் அகங்காரக் கடிதன்னையடித்து
காமக்குரோத லோபமோகக் கள்ளர்களைத் தள்ளி
பற்றியே படர்த்திருக்கும் பாசக்கட்டை அறுத்து
முக்தியான படிதன்னிலே மெள்ளமெள்ள ஏறி
மோக்ஷசாம்பிராஜ்ய மென்னும் கப்பலிலேறப்பா.

ஏலேலோ

ஜீவா

பரமாத்மாவை

6 பரிபூர்ணக்கப்பலுக்கு

பிராணவாயு பத்துக்கூடி

நரிபோல உனைத்து கொண்டு

நாடவொட்டாமல் மறைக்கும்

முருகு.

நிருவிசுர்ப சமாதியினால் ஊகமுடன் பார்த்து
நெதி நெதி வாக்கியத்தால் அவஸ்தை எல்லாந் தள்ளி
சருவிவரும் கர்மேந்திரிய சர்ப்பத் தன்னையடித்து
சத்துருக்களாம் அகங்காரலோபாதிகளை வென்று
மருவிவரும் மனமாதி மச்சங்களைத் துறத்தி
மகத்தான விஷமென்று விஷயம் புஜியாமல்
உருவியே ஓங்கார உலக்கைதன்னை எடுத்து
ஓரடியர்கவே யடித்து கோசமைந்தைப் பிரித்து
கருவிருக்கும் இடமதனை ஊகத்துடன் பார்த்து
கர்மமென்னுங் கயிறவிழ்த்து நீர்மலமாயிருந்து
கம்மலம் கப்பலினில் நீர்மதியாய் ஏறப்பா

(ஏலேலோ)

- 7 மாய்கை என்னும் சக்தியவள்
மகத்தநதி காரணமாய்
தோகையவள் பொல்லாதவள் காண்
தோற்றுவிப்பாள் மெய்போல.

ஜீவா

உலகைத்

முருகு.

ஆகாமய சஞ்சிதக் கர்மமுண்டாகி
அதனானேகவித ஜன்மமுண்டாகும்
சாகவும் ஜனிக்கவும் வழியுமுண்டாகும்
(மாய்கை) சத்துமன் தசத்துமன்று சதசத்துமன்று
சொருபமன் தருபமன்று பரமாத்மாவமன்று
பின்னமன் தபின்னமன்று பின்னாபின்னமன்று
முன்னமன்று பின்னமன்று மூலமுள்ள பிரகிருதி
கானல்ஜலம் போலவே கானும் ஜகமாயை
(அதை) கண்டவர்களின்னதென்று சொல்ல ஆறியார்கள்
கண்டுகொள்ள குருவாக்கியம் நன்றாக அறிந்து
(மோகம்) உண்டிபண்ணும் மாய்கைதன்னை அண்டவொட்டாம

[லடித்து

(ஏலேலோ)

- முக்குணங்கள் அறிந்திருக்கும் கப்பலிலேறப்பா
8 ஆதித்தனை மேகம்வந்து
அடிக்கடிக்கு டைரப்பதுபோல்
அனாதியான் ஆன்மாவை
அவித்தைவந்து மறைத்திடினும்.

ஜீவா

மாயா

முருகு.

ஜோதிஸ்வரூபமே நாமென்றறிந்து
ஜாதிவர்ணசிரமம் நான்கையுந்தள்ளி
வாதுபண்ணும் மதமாதி ஆதையுமிடத்து
வைராக்கிய மென்கின்ற வாள் தன்னைப்பிடித்து
போதஸ்வரூபமே நாமென்றறிந்து
புன்தொடர்ந்து வரும்மூன்று குணத்தன்னையுந் தள்ளி
ஆதியந்த மந்தவஸ்து நாமென்றறிந்து

ஆகா என்றும் பேய்தன்னை அண்டவொட்டாம லடித்து
 ஸ்ஷுனத்திரயங்களை இ கக்கவொட்டாம லடித்து
 நாவாணையும் பூவாணையும் இரண்டுமொன்றாய்ப்பார்த்து
 நிமிசியமாமாய் கிடைத்த கப்பலிலேறப்பா.

(ஏலேலோ)

- 9 ரஜ்ஜுசர்ப்பம்போல இந்த
 பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தறிந்து
 சர்வதானந்த வெருபம்
 தாமென்று அறிந்துகொண்டு.

ஜீவா

நாமூர்

முருகு.

தச்சு கட்டும் வீடதுபோல் தேகமென்றறிந்து
 நிச்சயமாய் நிர்க்குணமே நிலையென்றறிந்து
 துச்சங்கம் சோபயல் சர்ச்சங்கம் பழுதி
 ஸ்வாமிரனாதி என்ற பலக்கடலைக் கடந்து
 கருணையினால் அதறிக்கும் குருவைக்கண்டு அடைந்து
 கண்டம் கத்தரிச் செடிபோன்ற தொண்ணூற்றுத்தள்ளி
 பச்சுமரத்தானிபோல் (குரு) வாக்கியத் தன்னைக் கொடுத்து
 ஒச்சமந்த வஸ்துவை உள்ளத் தள்ளிலறிந்து
 மொண்டித் தாஞ்செய்கின்ற மாய்கதன்னைத் தள்ளி
 மோகா சாம்பிராஜ்ஜியமென்ற கப்பலிலேறப்பா

(ஏலேலோ)

- 10 நித்தாகும் கப்பலுக்கு
 ஜீவனென்னஞ் செட்டி ஐயா
 (கல்ல) சத்தான சரக்குக்கட்டி
 சாந்தி ரதன் முதலெடுத்தான்.

முத்தனம்

உப

முருகு.

வெட்டித் திங்க்மாஞ் சத்தாக்கட்டை
 சாதனங்களாகும் ஜாதிக்காய் ஜாமத்திரி ஏலம்கிராம்பு
 ஆளுதார மென்றும் ஆனிமுத்துப் பவழம்
 மாதா கர்ப்பஞ்சலித்து அடைந்த வெண்பட்டு
 சோதித் தாராய்த்தெடுத்த சீத்தாமணி ரதன்
 ஐபதபமென்றும் கல்ல வஜ்ஜி வையிரியம்
 உபாதி திதிக்கை என்னும் கத்தப்பொடி புனஞ்
 சப்தாவஸ்தை என்னும் கழ்பூர்ப்பாளம்
 சிரவண மான நிதித்யாசனப் பலகை
 சஞ்ஞவாம் ஸ்ரீநாகவர் தன் இருபையினுலே
 அகண்டார்த்தக் கப்பலினில் அகசயாமலேறப்பா

ஏலேலோ குருபாதம் தத்தய்யா

ஏலேலோ கார் மதவேள்.

ஓம் தத் சத்.

பரதேவிதுணை.

பஞ்சீகரண மகாவாக்கியம்.

விநாயகர் துதி.

சக்லாம் பரதரம் விஷ்ணுஞ் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜஞ்
பிரஸந்ந வதனம் தியாயேத் சர்வ விக்ஞேப சாந்தயே
சிந்தாசோக விநாசய சிந்திதார்த்தப் பிரதாயினே
சிம்மயாய நமஸ்துப்யம் சிந்தாமணி விநாயகா.

சற்குருவைக்கண்டு சிஷ்யன் வினாவுதல்.

சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னனாகிய சிஷ்யனானவர் பரம குருவைக்
கண்டு சரணாகதியடைந்து அனந்த நமஸ்காரம்பண்ணிக் கேட்கின்றதா
வது:—

“என் அக்கியானமாகின்ற இருளை உம்முடைய ஞானஞ் சூரத்தினால்
பிரகாசிக்கச்செய்து விக்கியானப்பொருளை எளியேனுக்கு உபதேசித்த பரம
குருவாகிய உமக்கு அனந்த நமஸ்காரம். இந்த சமுசாரமாகின்ற சாகரத்
தில் முழுக்கிரைவேறுமாட்டாமல் கரையேற்றுகின்றவருமில்லாமல் தாபத்
திரயமாகின்ற வெய்யலினால் அடிபட்டு மிகவும் சோர்வடைந்திருக்கின்ற
நான் ஜன்மாவந்திர புண்ணிய பலன்களினாலும், ஸத்துக்களின் சகவாசத்தி
னாலும், சத்கதைகளைக்கேட்ட பலன்களினாலும் சற்குருவாகிய உம்மை
யடைந்தேன். எனக்கு ஆத்மதத்துவத்தை உபதேசித்தருளவேண்டுமென்று
பிரார்த்தித்தான்.” அதற்கு சிஷ்யனைப்பார்த்து பரமகுருவானவர் சொல்லு
கின்றதாவது:—

“மகத்துக்களால் அடையக்கூடிய ஆத்மதத்துவமாகிய அமிர்தம் உன்
னால் அடையக்கூடியதல்லவே; ஆகையால் வேறு ஏதாவது வரத்தைக்
கேட்டுக்கொள்.”

உடனே சிஷ்யன் பரமகுருவை வணங்கிச் சொல்லுகிறான்.

“இந்தக்கர்ம போகங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவதினால் என்ன பிரயோ
ஜனம். ஆதலால் வேறுவரங்களோன்றும் எனக்குத்தேவையில்லை. பாழுந்
கிணத்திலிருக்கின்ற தவணையைப்போல் இந்த லிங்ஸாரமாகிய சமுசாரத்தில்
இருக்குமென்னை மோகமென்கின்ற டாம்பு கடித்து கழுத்தளவும் விஷமேறி

ஆசாபாசமென்றிந்த கயிற்றினுத் கட்டப்பட்டு தாபத்திரயமாகின்ற கற்களி
னுல் அடிபட்டு சோர்ந்துபோயிருக்கின்ற என்னை உம்முடைய கடாசுமென்
கின்ற கருடப் பார்வையினுத் பார்த்து, மகாவாக்கியமென்னும் மூலிகையி
னுல் நலியம்மீழ்ந்து சுப்பிரகாச ஓரியாகிய அஞ்சனமிட்டு, சாம்பிராஜ்ய
மென்றலஞ் சுகங்கையிட்டு, தாரகவாக்கிய அமிர்தத்தினுல் சீவிப்பிக்கச்செய்து,
மோகமாகின்ற விஷத்தை இடக்கி, ஞானமிருதமாகின்ற சாகரத்தினில்
ஆனோகம் உண்டாம் பண்ணிவையும் பரமகுருவே! கருணாதியே ! எனக்கு
நீர்தான் கெதி என்று சொல்லி குருவை வணங்கித் தொழுதான்." அப்பொ
ழுது குருவாசுவர் சத்தோஷத்துடன் செஷ்யனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்
றார்:-

"ஆப்புள்ள குமாரனே நீ சீக்கிரமாகவே உன் கோரிக்கையை அடை
வாயென்பதிற் சந்தேகமில்லை. நீ ஒரு ஆத்மஞானி, உனக்கு இப்பொழுது
பரமரகசியமான பஞ்சிகரண மகாவாக்கியத்தை உபதேசம் பண்ணுகின்
தேன், நீ அதிக சிரத்தையுடனே கேட்கக்கடவாயென்று பரமகுருவானவர்
சொல்லத்தொடங்கினார்."

சற்குரு சிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தல்.

"ஓ சுருணமுள்ள செஷ்யனே! சமஸ்த பிரபஞ்சமும் ஜலமயமாய்இருக்
கெட்டோது, சுப்பிரகாசமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ பரமாத்மாவானவர் இந்த அண்
டம் பதினாலு உலகுமாகத் தாமே வியாபித்து, வினையாட வேணுமென்று
இச்சித்தார். அந்த ஸ்ரீ பகவான் நித்தியராய் நிர்க்குணராய் நிர்மலராய் நிர்
வீகாரராய் நிராதரராய் நித்தியமுக்தராய் இருப்பார்." மேலும்,

பிரும்மத்தின் துதி.

சுலோகம்.

1. ஆனந்த மானந்தம் கனப்பிரசன்னம்
ஞானஸ்வரூபம் நீஜபூர்வதத்வம்
யோகேந்திர வந்தியம் பவரோக வைத்தியம்
ஸ்ரீ குரு நிமித்தியம் ஆதிகுருமாமியி.
2. பிரும்மானந்தம் பரமசகிர்தம் கேவலம் ஞானமூர்த்தம்
விஸ்வாதிதம் ககைசதிர்சம் தத்வம் அவிபாதி லக்ஷ்யம்
ஏகம் நித்தியம் விமலமசலம் சர்வதி சாக்ஷிபூதம்
டாவாதிதம் திரிகுணாதிதம் சத்தகுருத்தம் கமாமியி.

(என்றபடி)

* சத்தாய், சித்தாய், ஆனந்தமாய் இருக்கப்பட்ட பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்து பிரதிபிம்பமாகிய செர்சாயை (பஞ்சீகரண பட்டத்தில்) முதல் கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

செர்சாயையினிடத்திலிருந்து அசத்தாய், சடமாய், துக்கரூபமாய் இருக்கப்பட்ட மாய்கை 2-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

மாய்கையிலிருந்து மஹாதத்வம் மூன்றாவது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

மஹாதத்வத்திலிருந்து அக்யியானம் 4-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

• அக்யியானத்திலிருந்து அகங்காரம் 5-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

அகங்காரத்திலிருந்து முக்குணங்களின் முதன்மையான சத்துவகுணம் 6-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

முக்குணங்களின் இரண்டாவதான இராஜகுணம் 7-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

முக்குணங்களின் மூன்றாவதான தாமதகுணம் 8-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

தாமதகுணத்திலிருந்து ஜீவர்களின் அறிவை யறைக்கும் ஆவரணசக்தி 9-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

ஜீவர்களின் அறிவைத் தோன்றவைக்கும் விசேஷபசக்தி 10-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

பஞ்சபூத உற்பத்தி.

விசேஷப சக்தியினிடத்திலிருந்து சப்த தன்மாத்திரையான ஆகாயம் 11-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

ஆகாயத்தினிடத்திலிருந்து ஸ்பரிச தன்மாத்திரையான வாயு 12-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

வாயுவினிடத்திலிருந்து ரூப தன்மாத்திரையான அக்னி 13-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

அக்னியினிடத்திலிருந்து ரச தன்மாத்திரையான அப்பு 14-வது கட்டத்தில் உண்டாயிற்று.

* பஞ்சீகரண கட்டத்தின் பரப்பிரம்மகட்டத்தில் 51 காய்கள் (அதாவது தினுசுக்கு 8 காய்மேனிக்கு 5 தினுசு காய்கள் 40, அது தவிர 11 காய்கள் ஆக 51) வைத்துக்கொண்டு இங்குசொல்லப்படும் கட்டங்களின் லக்கப் பிரகாரம் காய்கள் வைக்கவேண்டியது. பஞ்ச பூதகட்டம் ஐந்துக்கும் ஐந்து தினுசு காய்களை ஐந்துகட்டத்திற்கும் வைத்து பஞ்சீகரணவாக்கியப்பிரகாரம் பிரித்து வைக்கவும். முதற்பத்து கட்டத்திற்கும் லக்கப்பிரகாரம் வைக்கவும்.

அப்புவிவிடத்திலிருந்து கந்த தர்மத்திரையால் பிருதிவி 15-வது கட்டத்தில் உண்டாவிற்று.

இந்தப் பஞ்சபூதங்களும் தன் அமிசத்தில் பாதிமை தனக்கு வைத்துக் கொண்டு மிகுந்த பாதி மயிர்ந்தை ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கும், அரைக்கால் பாகம் கொடுத்து ஒன்றுக்கொன்று கலந்துகொள்ளும் விதத்தைச் சொல்லு வின்றோம்.

11-வது கட்டத்திலுள்ள ஆகாயத்தினாலும் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத் துக்கொண்டு, மிகுந்த பாதிமை நாட்காய்ப்பகிர்ந்து, வாயுவிற்கு இடைவெளி மையக் கொடுத்தது, அக்கினிக்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது, அப்புவிற் கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு இடைவெளியைக் கொடுத்தது.

12-வது கட்டத்திலுள்ள வாயுத்தினாலும் அர்த்தமாம்சம் தனக்கு வைத் துக்கொண்டு, மிகுந்த பாதிமை நாட்காய்ப்பகிர்ந்து ஆகாயத்திற்கு சலனத் தைக் கொடுத்தது, அக்கினிக்குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது ; அப்புவிற் குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்குச் சலனத்தைக் கொடுத்தது.

13-வது கட்டத்திலுள்ள அக்கினித்தினாலும் அர்த்தாம்சம் தனக்குவைத் துக்கொண்டு மிகுந்த பாதிமை நாட்காய்ப்பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு உஷ்ணத் தைக்கொடுத்தது, வாயுவிற்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுத்தது, அப்புவிற் கு உஷ் ணத்தைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு உஷ்ணத்தைக் கொடுத்தது.

14-வது கட்டத்திலுள்ள அப்புத்தினாலும் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத் துக்கொண்டு மிகுந்த பாதிமை நாட்காய்ப்பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு நெகிழ்ச் சியைக்கொடுத்தது, வாயுவிற்கு நெகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது, அக்கினிக்கு நெகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது, பிருதிவிக்கு நெகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

15-வது கட்டத்திலுள்ள பிருதிவி தத்துவம் அர்த்தாம்சம் தனக்கு வைத்துக்கொண்டு மிகுந்த பாதிமை நாட்காய்ப்பகிர்ந்து, ஆகாயத்திற்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, வாயுவிற்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, அக்கி னிக்கு கடினத்தைக் கொடுத்தது, அப்புவிற் கு கடினத்தைக் கொடுத்தது.

1. அந்தக்கரண பஞ்சக உற்பத்தி.

பிருதிவிகட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத் தில் அகல்காரம் உண்டாவிற்று (16-வது கட்டத்தில்). அப்புக்கட்டத்தில் ஆகா யத்தினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் சித்தம் உண்டாவிற்று (17-வது கட்டத்தில்). அக்கினி கட்டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் புத்தி உண்டாவிற்று (18-வது கட்டத்தில்). வாயு கட் டத்தில் ஆகாயத்தினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் மனம் உண்டா யிற்று (19-வது கட்டத்தில்). ஆகாய கட்டத்தில் அதன் அர்த்தமாம்சத்தில் அந்தக்கரணம் உண்டாவிற்று [11-வது கட்டத்தில்] பிருதிவியினம்சத்தால்

உண்டான அகங்காரம் பிருதிலியைப்போல் கழலாமா அபிமானத்தையும், அப்புவினம்சத்தால் உண்டான சித்தம் அப்புனைப்போல் சலிக்குந் தன்மையையும், அக்கினியினம்சத்தால் உண்டான புத்தி அக்கினியைப்போல் விளக்கவைக்குந் தன்மையையும், ஆகாயத்தினம்சத்தால் உண்டான அந்தக்கரணம் ஆகாயத்தைப்போல் கேள்வியை அறியுந் தன்மையையும் அடைந்திருக்கின்றது.

அந்தக்கரணம், உச்சியில் (பிரம்மரந்திரத்தில்) இருக்கும். கேள்வி—விஷயம், சதாசிவன்—தேவதை.

மனம், கண்டத்திலிருக்கும். சங்கற்பம், விகற்பம்—விஷயம், சந்திரன் - தேவதை.

புத்தி, முகத்திலிருக்கும். நிச்சயிக்கின்றது—விஷயம், பிரகஸ்பதி—தேவதை.

சித்தம், நாபியிலிருக்கும். ஆலோசிக்கின்றது—விஷயம், விஷ்ணு—தேவதை.

அகங்காரம், சர்வாங்கமும் இருக்கும். அபிமானிக்கின்றது—விஷயம், ருத்திரன்—தேவதை.

அந்தக்கரணம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் இவ்வைந்தும் ஆகாய தத்துவம்; சத்துவ குணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

11. பிராணாதி பஞ்சக உற்பத்தி.

பிருதிலி கட்டத்தில் வாயுவிலுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் பிராணனுண்டாயிற்று 20வது கட்டத்தில்.

அப்புக்கட்டத்தில் வாயுவிலுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் அபாணனுண்டாயிற்று 21-வது கட்டத்தில் அக்கினி கட்டத்தில் வாயுவிலுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் வியாணனுண்டாயிற்று. 22-வது கட்டத்தில். வாயுகட்டத்தில் அதன் அர்த்தாந்மசத்தில் உதானனுண்டாயிற்று. 12-வது கட்டத்தில். ஆகாயக் கட்டத்தில் வாயுவிலுடைய அரைக்கால் பாகம்கூடுமிடத்தில் சமானனுண்டாயிற்று. 23-வது கட்டத்தில்.

பிராணன், பிருதிலிலுண்டாயிற்று, ஊர்த்துவகமனம் (உசவாசம்) விஷயம், விசிட்டன்—தேவதை.

அபாணன் அப்புவினுண்டாயிற்று. அதோமுகம் (நிசவாசம்)—விஷயம், விசுவகர்த்தா—தேவதை.

வியாணன் அக்கினிலுண்டாயிற்று. சர்வநாடியிலும் வியாபிக்கின்றது—விஷயம், அச்சவீனிதேவர்—தேவதை.

உதானன் வாயுவிலுண்டாயிற்று. கண்டத்திலிருந்து உக்கிரமிக்கின்றது—விஷயம், விரிஞ்சன்—தேவதை.

சமாளன் ஆகாயத்திலுண்டாயிற்று. புழித்த அன்னபானுதிகளை நக
நிகை பரியத்தம் பாவச்செய்திள் தது—விஷயம், போத்தா—தேவதை.

பஞ்சப் பிராணங்களின் உட்பிரிவான உபப்பிராணன் நாகன், கூர்மன்,
நிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் ஆக ஐந்து.

நாகவாயு வாந்திபண்ணும்.

கூர்யவாயு கண்டிமைத்து விழித்து முடும்.

நிரிகரவாயு கொட்டாவி வீக்கல் ஏப்பம் முதலியவை செய்யும்.

தேவதத்த வாயு தும்மல் இருமல் முதலியவை செய்யும்.

தனஞ்சயவாயு தேகத்தை ஸ்தூலிப்பிக்கச் செய்யும். உயிர்போயினும்
போகாதுடலை வீக்கித் தலைகிழித்தகலும்.

பிராணன் ஹிருதயத்திலிருந்து புழித்த அன்னபானுதிகளை உள்ளுக்கு வாங்
கிக் கொள்ளுகிறான்.

உதானன் கண்டத்திலிருந்து அன்னபானுதிகளை உட்செலுத்துகிறான்.

சமாளன் நாபியிலிருந்து அன்னபானுதிகளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கிறான்.

வியானன் சர்வநாடியிலுமிருந்து அன்னபானுதிகளை வியாபிக்கச் செய்
கிறான்.

அபானன் குதத்திலிருந்து மலசலமாகக் கழித்து விடுகிறான்.

அன்னத்தின்

முக்கியபாகம் பிராணனுக்கு பலத்தையும்,

மத்தியபாகம் மாம்ஸ விருத்தியையும்,

சாரமந்தபாகம் மலமாகவும் கழியும்.

உதகத்தின்

முக்கியபாகம் பிராணனுக்கு பலத்தையும்,

மத்தியபாகம் இரத்தவிருத்தியையும் (செய்து)

சாரமந்த பாகம் அற்ப ஜலமாகவும் கழியும்.

ஆகாராதிகளின்

சத்தாகிய முக்கியபாகம் மூளைக்குத் தெனியையும்,

மத்தியபாகம் அஸ்திசரம்புகளுக்குப் பலத்தையும் (கொடுத்து)

சாரமந்தபாகம் சுக்கிலமாகவும் கழியும்;

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன்,

சமாளன் இந்த ஐந்தும் வாயு தத்துவம்,

இராஜசகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

III. ஞானேந்திரிய உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் சுரோத்திரம் உண்டாயிற்று. (24-வது கட்டத்தில்)

வாயு கட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் துவக்கு உண்டாயிற்று. (25-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், அதன் அர்த்தாம்சத்தில் சட்சு உண்டாயிற்று. (13-வது கட்டத்தில்)

• அப்புக்கட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் ஜிஹ்வை உண்டாயிற்று. (26-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவிகட்டத்தில் அக்கினியினுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் ஆக்ரீராணம் உண்டாயிற்று. (27-வது கட்டத்தில்)

சுரோத்திரம் ஆகாயத்திலுண்டாயிற்று. சப்தம்—விஷயம். திக்கு தேவதை—தேவதை.

துவக்கு வாயுவிலுண்டாயிற்று. ஸ்பரிஸம்—விஷயம். வாயு—தேவதை. சட்சு அக்கினியிலுண்டாயிற்று. ரூபம்—விஷயம். சூரியன்—தேவதை ஜிஹ்வை அப்புவினுண்டாயிற்று. ரசம்—விஷயம். வருணன்—தேவதை.

ஆக்ரீராணம் பிருதிவியிலுண்டாயிற்று. கந்தம்—விஷயம். அசுவரி தேவர்—தேவதை.

சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்சு, ஜிஹ்வை, ஆக்ரீராணம் இந்த ஐந்தாம் அக்கினி தத்துவம். சத்துவகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

IV. விஷயாதி பஞ்சக உற்பத்தி.

ஆகாயகட்டத்தில் அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் சப்தம் உண்டாயிற்று. (28-வது கட்டத்தில்)

வாயுகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் ஸ்பரிசம் உண்டாயிற்று. (29-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் ரூபம் உண்டாயிற்று. (30-வது கட்டத்தில்)

அப்பு கட்டத்தில் அதன் அர்த்தாம்சத்தில் ரசம் உண்டாயிற்று. (14-வது கட்டத்தில்)

பிருதிவிகட்டத்தில், அப்புவினுடைய அரைக்கால் பாகம் கூடுமிடத்தில் கந்தம் உண்டாயிற்று. (31-வது கட்டத்தில்)

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இந்த ஐந்தாம் அப்பு தத்துவம், ஞானேந்திரியத்தின் விஷயங்கள்.

V. கண்மேந்திரிய பஞ்சக உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தில், பிருதியியிலுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் வாக்கு உண்டாயிற்று. (32-வது கட்டத்தில்)

வாயுகட்டத்தில், பிருதியியிலுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் பாணி உண்டாயிற்று. (33-வது கட்டத்தில்)

அக்கினிகட்டத்தில், பிருதியியிலுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் பாதம் உண்டாயிற்று. (34-வது கட்டத்தில்)

அப்புக்கட்டத்தில் பிருதியியிலுடைய அரைக்கால்பாகம் கூடுமிடத்தில் பாபு உண்டாயிற்று. (35-வது கட்டத்தில்)

பிருதிகட்டத்தில், அதன் அர்த்தாம்சத்தில் உபத்தம் உண்டாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

வாக்கு ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. வசனம் (பேசுதல்)—விஷயம்; வள்ளி—தேவதை.

பாணி, வாயுவில் உண்டாயிற்று. தானம் (இடுதலேற்றல்)—விஷயம்; இத்திரன்—தேவதை.

பாதம் அக்கினியில் உண்டாயிற்று. கயனம்(நடத்தல்) விஷயம்; உபேந்திரன்—தேவதை.

பாபு அப்புயில் உண்டாயிற்று. விசர்க்கம் (விடுதல்)—விஷயம், யமன்—தேவதை.

உபத்தம் பிருதியில் உண்டாயிற்று. ஆனந்தம் (சிற்றின்பம்)—விஷயம்; பிரஜாபதி—தேவதை.

வாக்கு, பாணி, பாதம், பாபு, உபத்தம் இந்த ஐந்தும் பிருதிவி தத்துவம். இராஜதகுணத்திலிருந்து உற்பத்தி.

ஆகாய கட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பக்ஷிசாதிகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சிகரணக்கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

வாயுகட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் அண்டத்திலுள்ள பூதப் பிரேத பிசாசுகளுக்கும், மிகுந்தபாதி பஞ்சிகரணக்கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

அக்கினி கட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் அண்டாண்டத்திலுள்ள தேவதைகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சிகரணக்கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்;

அப்புக்கட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் நீரின்கண்ணுள்ள ஜலசரசெந்துகளுக்கும், மிகுந்த பாதி பஞ்சிகரணக் கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்.

பிருதிவிகட்டத்தின் சொந்தமான அர்த்தாம்சம் பூமியின் கண்ணுள்ள மலைபர்வதம் விருக்ஷசாதிகளுக்கும், மிகுந்தபாதி பஞ்சகரணக் கட்டத்தில் பகிர்ந்து கொடுத்தபடி ஜீவகோடிகளுக்கும்.

பாதமுதல் முழங்கால்வரைக்கும் பிருதியினம்சம், முழங்கால் முதல் நாபிவரைக்கும் அப்புவினம்சம். நாபிமுதல் ஹிருதயம்வரைக்கும் அக்கினி யினம்சம். ஹிருதயமுதல் புருவம்வரைக்கும் வாயுவினம்சம், புருவம் முதல் பிரம்மரந்திரபரியந்தம் ஆகாயத்தினம்சம்.

1. அந்தக்கரணபஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணத்தில் நின் றும் உற்பத்தி.

2. பிரானுதி பஞ்சகம் பஞ்ச பூதங்களின் இராஜதகுணத்தி னின்றும் உற்பத்தி.

3. ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் சத்துவகுணத்தி னின்றும் உற்பத்தி.

4. விஷயாதி பஞ்சகமாகிய சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் ஞானேந்திரியத்தின் தன்மை.

5. கல்மேந்திரிய பஞ்சகம் பஞ்சபூதங்களின் இராஜதகுணத்தில் னின்றும் உற்பத்தி.

தோல், இரத்தம், சதை, நரம்பு, எலும்பு இவைகளால் அமைக்கப் பெற்றதும், பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறுகுதல் நசித்தல் என்ற வட்டாவ விகாரங்களை யுடைத்தானதுமான அலசாரமே பஞ்ச பூதத்தின் தாமதகுணங்களி னின்றும் உற்பத்தியாயிற்று.

விரந்தம்.

ஐந்துபூதம் பத்தாக்கி அவைபாதி நந்நாங்காக்கி

நந்துதன் பர்திவிட்டு நாலோடு நாலுக்கூட்ட

வந்தன அலபூத மகாபூத மவற்றினின்றும்

தந்தன நான்காந் அலதனுவண்ட புவன்போகம்.

என்று கைவல்லியத்திற் சொன்னபடி சத்துவ ரஜோ தமோகுணங் களில் உண்டான ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதிவி இந்த பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையினால் ஒரு அண்டம் உண்டாயிற்று.

அண்டத்திலிருந்து சதுர்வித பூதப்பிராணிக ளுண்டாயிற்று. அவை யாவன:—

(1) சராயுஜமென்னும் கருட்பையிற் பிரப்பனவாகிய தேவர், மனிதர், மிருகங்கள் முதலியவைகளும்;

(2) அண்டசமென்னும் முட்டையிற் பிரப்பனவாகிய பசு, பன்ன கம், குருமி கிடாதி, முதலி, மீன் முதலியவைகளும்;

(3) ஈவேதசமென்றும் வியர்கவயிற் பிதப்பனவாகிய பேன், மூட்டைப்பூச்சி, கொசு முதலியவைகளும்.

(4) உத்சீசமென்றும் நிலத்திற் பிதப்பனவாகிய விருசூம், கொடி, செடி, புல், பூண்டு முதலியவைகளும்.

இந்த ஈன்குவித பிராணிகளும் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பறவிகள், நுருமிகள், ஜலஜந்துக்கள், விருசூங்கள் என்றும் ஏழுவகைத் தோற்றமென்றும் சொல்லப்படும்.

பிறும்மத்தின் பஞ்சமுகங்களிலிருந்து பஞ்சபூதங்கள் உற்பத்தியாயின. அதன் விவரம்:—

(1) ஈசாசமுகத்திலிருந்து ஆகாயம் உண்டாயிற்று.

(2) தத்புருடமுகத்திலிருந்து வாயு உண்டாயிற்று.

(3) அகோரமுகத்திலிருந்து அக்கினி உண்டாயிற்று.

(4) வாமதேவமுகத்திலிருந்து அப்பு உண்டாயிற்று.

(5) சத்தியோஜாத முகத்திலிருந்து பிருதிவி உண்டாயிற்று.

பஞ்சீகரண கட்டத்தில் பஞ்ச பூதங்களின் தன்மை.

15-வது கட்டம். நாமம்—பிருதிவி, ரூபம்—சதுரம், வர்ணம்—சுவரணம், சுபாவம்—கடினம், குணம்—கத்தம், கிரியை—சிருஷ்டி, முகம்—சத்தியோஜாதம், தேவதை—பிறும்மா, சக்தி—சரஸ்வதி, அக்ஷரம்—அகாரம், ஆகமொத்தம் பத்து.

14-வது கட்டம். நாமம்—அப்பு, ரூபம்—அர்த்த சந்திர வடிவம், வர்ணம்—வெண்ப்பு, சுபாவம்—திருவம், குணம்—மதுரம், கிரியை—ஸ்திதி, முகம்—வாமதேவம், தேவதை—விஷ்ணு, சக்தி—ஸக்ஷாமி, அக்ஷரம்—உகாரம், ஆகமொத்தம் பத்து.

13-வது கட்டம். நாமம்—அக்கினி, ரூபம்—திரிகோணம், வர்ணம்—வெப்ப, சுபாவம்—உஷ்ணம், குணம்—தேஜஸ், கிரியை—சம்ஹாரம், முகம்—அகோரம், தேவதை—சங்கரன், சக்தி—பார்வதி, அக்ஷரம்—மகாரம், ஆகமொத்தம் பத்து.

12-வது கட்டம். நாமம்—வாயு, ரூபம்—வட்டகோணம், வர்ணம்—தும்பிரவர்ணம், சுபாவம்—சுலபம், குணம்—ஸ்பரிசம், கிரியை—அனுக்கிரகம், முகம்—தத்புருடம், தேவதை—சதாசிவம், சக்தி—பராசக்தி, அக்ஷரம்—ஊதம், ஆகமொத்தம் பத்து.

11-வது கட்டம். நாமம்—ஆகாயம், ரூபம்—வட்டம், வர்ணம்—நீலம், சுபாவம்—வெளி, குணம்—சுப்தம், கிரியை—நிரோதானம், முகம்—ஈசாணம், தேவதை—ருத்திரன், சக்தி—கிரியாசக்தி, அக்ஷரம்—பிந்து, ஆகமொத்தம் பத்து.

தூல தேக விபரம்.

சுலோகம் (1) “அஸ்திமாம்ச த்வசோநாடி ரோமஞ் சேத்யதாக்கிரமம் க்ஷிதி:
பஞ்சவிதா புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிசீர்த்திதா” என்பபடி.

பிருதவியின் அம்சங்கள் யாதென்றால்:—

- (1) பிருதவியினிடத்தில் பிருதவியினம்சம் எனும்படி.
- (2) பிருதவியினிடத்தில் அப்புவினம்சம் மாம்ஸம்.
- (3) பிருதவியினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் தோஸ்.
- (4) பிருதவியினிடத்தில் வாயுவினம்சம் நரம்பு.
- (5) பிருதவியினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் ரோமம்.

சுலோகம் (2) ‘ஸாஸா மூத்ரம் ததாசவேதா: சுக்லஞ்சோனித மேவச ஆப:
பஞ்சவிதா: புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிசீர்த்திதா” என்பபடி.

அப்புவினம்சங்கள் என்னவென்றால்:—

- (1) அப்புவினிடத்தில் பிருதவியினம்சம் உமிழ்நீர்.
- (2) அப்புவினிடத்தில் அப்புவினம்சம் அந்பஜஸம்.
- (3) அப்புவினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் வியர்வை.
- (4) அப்புவினிடத்தில் வாயுவினம்சம் உதிரம்.
- (5) அப்புவினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் சக்லம்.

சுலோகம். (3) “ஹ்ருதாதிருஷ்ணாதாரித்ரா ஆலச்யம் சங்கமஸ்ததா அக்
கினி: பஞ்சவிதா: புரோக்தா ஸமாஞ்சா: பரிசீர்த்திதா” என்பபடி.

அக்கினியின் அம்சங்களாவன:—

- (1) அக்கினியினிடத்தில் பிருதவியினம்சம் பசி.
- (2) அக்கினியினிடத்தில் அப்புவினம்சம் தாகம்.
- (3) அக்கினியினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் ரித்திரை.
- (4) அக்கினியினிடத்தில் வாயுவினம்சம் சோம்பல்.
- (5) அக்கினியினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் சங்கமம்.

சுலோகம் (4) “தாவநம் உலக்கம் சைவா குஞ்சநஞ்சப்ரஸாரணம் ஸ்திதி:
பஞ்சவ்தோவாயு ஸமாஞ்ச: பரிசீர்த்திதா”
என்பபடி.

வாயுவின் அம்சங்களாவன:—

- (1) வாயுவினிடத்தில் பிருதவியினம்சம் கிடத்தல்.

- (2) வாயுவினிடத்தில் அப்புவினம்சம் நடத்தல்.
- (3) வாயுவினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் மடக்கல்.
- (4) வாயுவினிடத்தில் வாயுவினம்சம் ஓடுதல்.
- (5) வாயுவினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம் குறித்தல்.

சுலோகம் (5) ராகத் துவேஷை பயம் ஸஞ்ஜா மோகஞ்சைவ யதாஹ்
மம்—ஹ: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் ஸமாஞ்ச: பரிஹீத்
திதா: || என்பபடி.

ஆகாயத்தினம்சங்களாவன:—

- (1) ஆகாயத்தினிடத்தில் பிருதியினம்சம் ராகம்.
- (2) ஆகாயத்தினிடத்தில் அப்புவினம்சம் துவேஷம்.
- (3) ஆகாயத்தினிடத்தில் அக்கினியினம்சம் பயம்.
- (4) ஆகாயத்தினிடத்தில் வாயுவினம்சம் லச்சை.
- (5) ஆகாயத்தினிடத்தில் ஆகாயத்தினம்சம்மோகம்.

பஞ்சபூத ஸ்தூல சக்கரம்.

பஞ்சபூதங் கள்.	பிருதியி னம்சம்.	அப்புவி னம்சம்	அக்கினி னம்சம்	வாயுவி னம்சம்.	ஆகாயத்தி னம்சம்.
பிருதியில்	எலும்பு	மாம்சம்	தோல்	நரம்பு	ரோமம்
அப்புவில்	உமிழ்நீர்	அத்பஜலம்	வியர்வை	உதிரம்	சுக்லம்
தேயுவில்	பஞ்சு	தாகம்	நீத்திரை	சோம்பல்	சங்கமம்
வாயுவில்	கூட்டல்	கடத்தல்	மடக்கல்	ஓடுதல்	குறித்தல்
ஆகாயத்தில்	இராகம்	துவேஷம்	பயம்	லச்சை	மோகம்.

சூக்ஷ்மதேக விவரம்.

சுலோகம். (1)

“ஞானம் ஸமான வாயுச்ச சுரோத்திரஞ் சப்தஸ்ததைவச:
வாக் பஞ்சவிதம் புரோக்தம் இத்யேதத் வியோம பஞ்சகம்”

என்பபடி, அத்தக்காணத்துடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற சிதாபாசன்
சமானவாயுவில் ரமித்தக்கொண்டு சுரோத்திர இந்திரியத்தினால் சப்தங்
களைக் கேட்டுக்கொண்டு வாக்கித்திரியத்தினால் வசனிக்கிறார்.

கலோகம். (2)

“மாந்ஸம் உதானவாயுச்ச சர்மஸ்பரிசஸ்ததை வச:
பாணி: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் வாயுபஞ்சகம்”

என்றபடி, மனதுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கிற சிதாபாசன் உதானவாயு வினில் ரமித்துக்கொண்டு துவக்கு இந்திரியத்தினால் ஸ்பரிசங்களை அறிந்து கொண்டு பாணி இந்திரியத்தினால்கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கிறார்.

கலோகம். (3)

“புத்திச்சோத் வியானவாயுச்ச நேத்ரம் ரூபம் ததைவ்ச
பாத: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் வஹ்னிபஞ்சகம்”

என்றபடி, புத்தியுடனே கூடியிருக்கின்ற சிதாபாசன் வியான வாயு வினில் ரமித்துக்கொண்டு சட்சு இந்திரியத்தினால் ரூபங்களைப் பார்த்துக் கொண்டு பாத இந்திரியத்தினால் சஞ்சாரங்களைப் பண்ணுகிறார்.

கலோகம். (4)

“சித்தஞ்சாபான வாயுச்ச ஜிஹ்வாரசன மேவச
பாயு: பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் ஜலபஞ்சகம்”

என்றபடி, சித்தத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற சிதாபாசன் அபான வாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு ஜிஹ்வை இந்திரியத்தினால் ரசபதார்த்தங்களை அறிந்துகொண்டு பாயு இந்திரியத்தினால் மலஜலாதிகளை விடுகிறார்.

கலோகம். (5)

“அஹஞ்சப்பிராண வாயுச்ச நாசிகா கந்தமேவச
குஹயம் பஞ்சவிதப் புரோக்தம் இத்யேதத் பூமிபஞ்சகம்”

என்றபடி, அகங்காரத்துடனே கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற சிதாபாசன் பிராணவாயுவினில் ரமித்துக்கொண்டு ஆக்திராண இந்திரியத்தினால் கந்த மணங்களை அறிந்து உபஸ்த இந்திரியத்தினால் (ஆனந்தம்) சிற்றின்பங்களை அடைகிறார்.

பஞ்சபூத சூக்டம் சக்கரம்.

பஞ்சபூதம்.	பிருதிலி.	அப்பு.	அக்கினி.	வாயு.	ஆகாயம்.
1. ஆகாயத்தில் (ஸ்தானம்)	அந்தக்கரணம் (முனையில்)	சமானவாயு (ஊபியில்)	சுரோத்திரம் (செவியில்)	சப்தம் (கேள்வி அறியுமிடம்)	வாக்கு (வாய்)
2. வாயுவில் (ஸ்தானம்)	மனது (கண்டத்தில்)	உதானவாயு (கண்டத்தில்)	துவக்கு (தோல்)	ஸ்பரிசம் (தோலின் அறிவு)	பாணி (கையின் அறிவு)
3. தேயுவில் (ஸ்தானம்)	புத்தி (முகத்தில்)	வியானவாயு (சர்வதேகம்)	சட்சு (நெத்திரம்)	ரூபம் (பார்வையின் அறிவு)	பாதம் (நடக்குஞ்செய்கை)
4. அப்புவில் (ஸ்தானம்)	சித்தம் (நாபி)	அபானவாயு (குதம்)	ஜிக்வை (நாக்கு)	ரஸம் (அறியுஞ்சக்தி)	பாபு (குதம்)
5. பிருதிலியில் (ஸ்தானம்)	அகங்காரம் (சர்வாங்கம்)	பிராணவாயு (ஹிருதயம்)	ஆக்ஞிராணம் (மூக்கு)	கந்தம் (வாசனை அறியும் சக்தி)	குஷ்ணம் (உபஸ்தம்)

தேய்வம் ஒன்று. அண்ட பிண்ட சராசரங்களெங்கும் வியாபித்து பலவிதமான ஜாதி மதஸ்தர்களால் பலவிதமான நாமங்களால் அழைக்கப்படும் கடவுள் ஒன்றே.

புண்ணியம், பாவம். பல ஜன்மங்களில் புண்ணியஞ் செய்தவர்கள் நல்ல ஊர், பெயர், நல்ல குரு சிஷ்யன், நல்லதாய் தந்தை, நல்ல பாரியை புத்திரன், நல்லமனது நடத்தை இவைகளை யடைந்து சுகமாயிருப்பார்கள். அனேக ஜன்மங்களில் பாவஞ்செய்தவர்கள் தகாத ஊர் பெயர், தகாத குரு சிஷ்யன், தகாத தாய்தந்தை, தகாத பாரியை புத்திரன், தகாதமனது நடத்தை இவைகளை யடைந்து கஷ்டமடைகிறார்கள்.

குணங்கள் மூன்று.

1. சத்துவகுணம்.

சுலோகம். 'சக்தியக்ஞானம் தயாமோகம் சௌசமிந்திரிய நிக்கிரகம் !
பிருமசர்யஞ்ச அக்ருரம் சாத்வீகம் குணலக்ஷணம்'.

என்றபடி, சக்தியம், ஞானம், தயை, மென்தன்மை, சுத்தம், இந்திரிய நிக்கிரகம், பிறருக்குத் துன்பஞ்செய்யாமை, தெய்வபக்தி, இவை எட்டும் சத்துவகுண லக்ஷணம்.

2. இராஜதகுணம்.

சுலோகம். 'காமக்குரோத மதமஹங்காரம் மைதுனஞ்சப்பிரவர்த்தகம்! உத்தியோக விஷயானந்தம் இராஜதகுண லக்ஷணம்'.

என்றபடி, காமம், குரோதம், மதம், அகங்காரம், சிற்றின்பப் பிரியம், உத்தியோகம், விஷயானந்தம், தயை யின்மை இவை எட்டும் இராஜதகுண லக்ஷணம்.

3. தாமதகுணம்.

சுலோகம். 'அக்யானமோக நித்ரஸ்ய ஹாலஸ்யம் புத்தி ஞானயகம் ஆகாரப் பிரியம் பாபிஷ்டம் தாமதக் குணலக்ஷணம்'.

என்றபடி, அகியானம், மோகம், அதிக நித்திரை, சுறு சுறுப்பின்மை, மந்தபுத்தி, பாபத்தில் மனஞ்செல்லாதல், பகுத்தறிவின்மை, மிதமிஞ்சி புஜித்தல் இவை எட்டும் தாமதகுணலக்ஷணம்.

இம்மூன்று குணங்களில் சத்துவகுணம் வெறுப்பாகவும். இராஜதகுணம் சிவப்பாகவும், தாமதகுணம் கறுப்பாகவுயிருக்கும்.

சுலோகம். 'பிருஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரஸ்ய ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவா' மனயேவ மனுஷ்யானுக் காரணம் பந்தமோக்ஷதே !!

என்பபடி, இந்த முக்குணங்களும் பிருமத்திலிருந்து உண்டான ஈஸ்வராதிகள் முதல் அண்டாண்டங்களில் உள்ள ஜீவர்கள் எல்லாரிடத்திலும் இருந்து பத்தமோஷங்களுக்குக் காரணமாகும்.

நாபத்திராயம் முன்று.

1. அத்தாத்திரிகம். சீரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வரப்பட்ட தலைவலி, கீழம், ஜன்னி முதலிய உபாதிகளும், அவயவங்களிலுண்டாகும் குருடு, செலிடு, மலம குருபம் முதலியவைகளும் அத்தாத்திரிக அக்கமென்று சொல்லப்படும்.

2. ஆதிபெனதிகம். புலி, கரடி, பாம்பு, தேள் முதலிய ஜந்துக்களால் வருந்துப்பவர்கள் ஆதிபெனதிக அக்கமென்று சொல்லப்படும்.

3. ஆதிதைவீகம். இடி, மின்னல், காற்று, அக்கினி, விருகுகம் இவைகளால் வருந்துப்பவர்கள் ஆதிதைவீக அக்கமென்று சொல்லப்படும்.

சீரம் முன்று.

1. பஞ்சபூதங்களினாலுண்டான கரகாண அவயவங்களுடன் பிம்பா இருதியான தேகம் தூல சீரம்.

2. ஞானோத்திரியம் கன்மேத்திரியம், பிரானுதி பஞ்சகம், அத்தக் கரனாதிகள் சூக்ஷ்மசீரம்.

3. முதல் இரண்டு சீரத்திற்கும் மேலாவான அவித்தை (அக்கியானம்) காரண சீரம்.

ஆகாமிய சஞ்சித பிராரத்துவம்.

1. பன்மைய ஜன்மங்களில் செய்திருக்கும் கன்மங்களில் மிகுந்திருப்பது சஞ்சிதகன்மம்.

2. வரும் ஜன்மங்களில் அனுபவிக்கும்படியாக இந்த ஜன்மத்தில் செய்யுங்கன்மம் ஆகாமியகன்மம்.

3. இந்த ஜன்மத்தில் அனுபவிக்கும் கன்மம் பிராரத்தகன்மம்.

ஆகாமியகன்மம், நிஷ்காமமாகச் செய்வதால் கொஞ்சமும் நெருங்காமல் நீங்கும். சஞ்சிதகன்மம் ஞானிகளுக்கு ஞானக்கினியால் மிதந்துப்போகும். எப்படி என்றால் அறிஞர்கள் பூஷிப்பதனால் புண்ணியகன்மமும், அறிவிலிகள் தூஷிப்பதினால் பாபகன்மமும் ஈசத்துடும். பிராரத்துவகன்மம் நிஷ்காமியத்தினால் சஞ்சலமன்னியில் அனுபவிக்கப்படும்.

காலம் முன்று.

இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம்.

பருவம் முன்று.

பால்யம், யௌவனம், வார்த்தகம்.

அவஸ்தை முன்று.

1. ஞாலதேகத்தினால் கரசரண அவயவங்களினால் கர்த்திருத்வ போகத் திருத்வமாகச் செய்யப்படுஞ் செய்கை சாக்கிராவஸ்தை.

2. சூக்ஷ்ம தேகத்தினால் மனது வாசனையினாலே கண்டதும் கேட்டதும் எண்ணப்படும் செய்கை சொப்பனாவஸ்தை.

3. காரண தேகத்தினால் ஈரம் யாதையும் அறியாமல் சுகமாய் நித்திரை செய்தேனென்று அறியப்படும் செய்கை சுழுத்தி அவஸ்தை.

வியஷ்டி அபிமானி தேவதை முன்று

1. சாக்கிரத்தில் ஞாலதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் விசுவன்.

2. சொப்பனத்தில் சூக்ஷ்மதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் தைஜன்.

3. சுழுத்தியில் காரணதேகத்தை அபிமானித்திருப்பவர் பிராஞ்ஞன்.

வாஸனூத்திராயம் முன்று.

அவை—தேகவாசனை, உலகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை எனப்படும்.

ஈஷ்ணூத்திராயம் முன்று.

அவை—பெரினனாசை, மண்ணாசை, பெண்ணாசை எனப்படும்.

காண்டத்திராயம் முன்று.

1. கர்மகாண்டம்:—ஸ்வாஸம், சந்தியாவந்தனம், ஜபம், அக்கினி ஹோத்திரம், வைசுதேவம், அதிதிபூஜை, தேவதார்க்சனை முதலிய சத் கருமங்களை செய்வது கர்மகாண்டம்.

2. உபாசனாகாண்டம்:—ஸ்ரீபரமேஸ்வரனை சதா சர்வகாலமும் தைல தாரைப்போல் இடைவிடாமல் பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருப்பது உபாசனாகாண்டம்.

3. ஞானாகாண்டம்:—எள்ளுக்குள் எண்ணெயோலவும், புஷ்பத்திற்குள் வாஸனையைப்போலவும், காஷ்டத்திற்குள் அக்கினியைப்போலவும் ஏகமாக எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பிரும்மத்தை அநியுந் தத்துவ உணர்ச்சியே ஞானகாண்டம்.

வேதம் நான்து.

அவை—இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம்.

வேதங் க மஹாவாக்கியம் நான்து.

அவையாவன

1. பிரக்ஞாநம் பிரம்மம் (அத்வே பிரமம்)
2. அஹம் பிரம்மமாஸ்மி (சான் பிரமமாய் இருக்கிறேன்)
3. தத்துவமஸி (அது நீயா இருக்கிறாய்)
4. அஹமாத்மா (இந்த ஆத்மாவே நீ)

பஞ்சகோசம் ஐந்து.

1. அன்ஸ்த்தினுல் விருத்தி யடைந்த கரசரணங்களுடன் அவயவா காரமாய் ஷட்பாவ விக்காரமாய் ஷடூர்மிக்காலயமாய்த் தோற்றப்படும் சூல சரீரம் அன்ஸமய கோசம்.

2. கன்மேந்திரியம் ஐத்தும், பிராணாதி ஐத்தும் சேர்ந்து பிராண மய கோசம்.

3. மனதும் ஞானேந்திரியம் ஐத்தும் சேர்ந்து மனோமய கோசம்.

4. ஞானேந்திரியமும் புத்தியுஞ் சேர்ந்து விஞ்ஞானமய கோசம்.

5. அபித்தையின் வடிவான காரணதேகமே ஜீவேஸ்வர ரூபத்துடன் கூடி பிரியம் அப்பிரியங்களை (பிரியம் மோதம் பிரமோதமாகிய விருத்திக்கு வித்தாய்) உணர்கின்ற அக்கியானமே ஆனந்தமய கோசம்.

அவஸ்தை ஐந்து.

1. சூல தேகத்தினுல் பண்ணப்படும் விவகாரம் சாக்கிராவஸ்தை.

2. குத்தமதேகத்தினுல் எண்ணப்படும் விவகாரம் ஷோப்பனாவஸ்தை.

3. காரணதேகத்தினுல் அறியப்படும் விவகாரம் சுழுத்தி அவஸ்தை.

4. ஞானேந்திரியங்களுடன் கூடிச் செய்யும்சத்தகமும் துரியாவஸ்தை.

5. தத்துவங்களுடன் கூடாமல் ஆத்மஸ்ரூபமாகத் தன்னை அறிகின்றதே துரியாதீதம்.

ஷட்பீகாகம் ஆறு.

அவை—தோல், உதிரம், மாம்ஸம், நரம்பு, எலும்பு, மச்சை.

ஷடூர் மிகள் ஆறு.

அவை—பசி, தாகம், சோகம், மோகம், ஜரை, மரணம்.

ஷட்பாவ விவகாரம் ஆறு.

அவை—பிரத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறுகுதல், நசித்தல்.

அத்தியாரோபமாகிய பஞ்சகாண உற்பத்திப்பிரகாரஞ் சொன்னோம். இனி, கட்டளைகீதமான ஸயப்பிரகாரம் (அபவாதஹி) சொல்லுகின்றோம்.

மிருத்திகையிலுண்டான கடம் மிருத்திகையில் லயமாகிறது. அயத்திலுண்டான கத்திகட்காதிகள் அயத்திலேயே லயமாகிறது. சுவர்ணத்திலுண்டான கடக மருடாதிகள் சுவர்ணத்திலேயே லயமாகின்றது. அது போல பிரம்மத்திலுண்டான அண்டம் பதினாறு உலகமும் பிரம்மத்திலேயே லயிக்கின்றன.

விஷயாதி பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்திலுண்டான சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம் சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சப்தம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

வாயுவின்னுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த ஸ்பரிசம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த ரூபம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினிடத்திலே ரசம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

பிருதவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அப்புவினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த கந்தம் லயமாயிற்று (14-வது கட்டத்தில்)

சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் இவைவந்தும் அப்புவினில் லயமாயிற்று. (14-வது கட்டத்தில்)

ஞானேந்திரிய பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சுரோத்திரம் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

வாயுவின்னுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த துவக்கு லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினிடத்திலேயே சட்ச லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

அப்புவினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சிவ்வை லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

பிருதவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து அக்கினியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த கந்தம் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

சுரோத்திரம், துவக்கு, சட்ச, சிவ்வை, ஆக்கிராணம் இவை ஐந்தும் அக்கினியில் லயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

கண்மேந்திரிய பஞ்சகம் லயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த வாக்கு லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

வாயுவின்னுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பாணி லயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த டாதம் ஸயமாயிற்று (16-வது கட்டத்தில்)

அப்புவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து பிருதவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பாயுரு ஸயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

பிருதவியினிடத்திலேயே உபஸ்தம் ஸயமாயிற்று (15-வது கட்டத்தில்)

ஒரூக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம் இவை ஐந்தும் மிருதி, வியில் ஸயமாயிற்று (16-வது கட்டத்தில்)

பிராணநதி பஞ்சக ஸயம்.

ஆகாயத்தினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சமான் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

வாயுவினிடத்திலேயே உதான் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த வியான் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அப்புவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த அபான் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

சமான், உதான், வியான், அபான், இவை நான்கும் வாயுவில் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

அந்தக் காணங்களும் பிராணனும் ஸயம்.

ஆகாயத்தில் அந்தக்காணம் ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

வாயுவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த மனம் ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அக்கினியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த புத்தி ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அப்புவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த சித்தம் ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

பிருதவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து ஆகாயத்தினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த அகங்காரம் ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

அந்தக்காணம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், இவை ஐந்தும் ஆகாயத்தில் ஸயமாயிற்று (11-வது கட்டத்தில்)

பிருதவியினுடைய சுதாம்சத்திலிருந்து வாயுவியினுடைய முக்கியாம்சத்துடன் கூடிப்பிரிந்த பிராணன் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

பிருதவி அப்புவினிடத்தில் ஸயித்தது (14-வது கட்டத்தில்)

அப்பு அக்கினியினிடத்தில் ஸயமாயிற்று (13-வது கட்டத்தில்)

அக்கினி வாயுவினிடத்தில் ஸயமாயிற்று (12-வது கட்டத்தில்)

வாயு ஆகாயத்தில் லயித்தது (11-வது கட்டத்தில்)

ஆகாயம் அண்டபிண்டாதி பஞ்சபூதங்களையும் உண்டாக்கிய விசேஷப சக்தியில் வந்து லயமாயிற்று (10-வது கட்டத்தில்)

விசேஷபசக்தி அகண்டாளந்த பிரும்மத்தையும் அநிஷ்டாஷ ஆரோப பேதத்தையும் அநிய வொட்டாமல் மறைக்கும் ஆவரண சக்தியிடம் வந்து லயமாயிற்று (9-வது கட்டத்தில்)

ஆவரணசக்தி கறுப்பு வர்ணமான தாமதகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (8-வது கட்டத்தில்)

தாமதகுணம் சிவப்பு வர்ணமான ராஜதகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (7-வது கட்டத்தில்)

இராஜதகுணம் வெள்ளைவர்ணமான சத்வகுணத்தில் வந்து லயமாயிற்று (6-வது கட்டத்தில்)

சத்வகுணம் மித்தையான விஷயாதி போகங்களை தன்னுடையதாக அகங்கரித்துக் கொண்டிருக்கும் அகங்காரத்தில் வந்து லயமாயிற்று (5-வது கட்டத்தில்)

அகங்காரம் நானே கர்த்தா, நானே போக்தா, நான் சுதி, நான் துக்கி என்று எண்ணி மயங்கும் அக்கியானத்தில் வந்து லயமாகின்றது (4-வது கட்டத்தில்)

அக்கியானம் மாய்கையினுடையவும் பிரும்மத்தினுடையவும் ஸ்வரூபமான மஹத்தத்துவத்தினிடம் வந்து லயித்தது (3-வது கட்டத்தில்)

மஹத்தத்துவம் சத்துமின்றி, அசத்துமின்றி, சித்துமின்றி, சடமுமின்றி, துக்கமுமின்றி, ஆனந்தமுமின்றி, விளங்கும் மாய்கையினிடம் வந்து லயித்தது (2-வது கட்டத்தில்)

மாய்கை பிரும்மத்தினிடம் பிரதி ஸித்ததாய் ஸமஸ்த ஜகத்தையும் பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஒளியாய் விளங்கும் சிற்சாயையினிடத்தில் வந்து லயித்தது (1-வது கட்டத்தில்)

சிற்சாயை நித்தியமாய், நிர்மலராய், நிராகாரமாய், சத்துச் சித்தானந்தப் பரவெளியாய் நிறைந்த ஏகமேவா அந்நவதீபம் பிரம்மமென்று சுருதிகள் சொல்லுகின்றபடி பரிபூரண பரப்பிருமத்தில் வந்து லயித்தது.

ஓம்-தத்-ஸத்.

பிரம்மார்ப் பிதமஸ்து.

இந்தப் பஞ்சகரண மகா வாக்கியத்தை படித்து பஞ்சபூதக் கட்டத்தில் பகிர்ந்துவைத்து எவர்கள் ஜபிக்கிறார்களோ, அவர்கள் அநேக ஜன்மங்களில் அதாவது செஸ்லி இலையை ஒரு பிடி உருவிலைவத்தால் அதில் எவ்வளவு

இலகர் இகுவர் தலகோ அலவாவு இம்மங்கலில்செய்த பாபத்திலிருந்து
 விடுபட்டு பரிசுத்தராய் நூலறித்தியலுடன்து பரமாத்மாவை யறிந்து கிதேக
 முத்தி யடைகிறதென்று சற்குருவானவர் கிஷ்யனுக்கு உபதேசம் பண்ணி
 னார். அப்படிப்பட்ட பஞ்சிகாண மகாவாக்கியத்தை விவரித்து விளக்கமாய்
 எழுதி அச்சித்பதிப்பித்தேன். இதில் அமேக பிழைகளிருந்தாலும் குற்றத்
 தைத்தள்ளி குணத்தைக் கிரகிக்க வேண்டுமாய் இதைப்படிக்கும் மகத்
 தகனாக் கெட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஓம்-தத்-ஸத்.

வாலாம்பாளம்மாள்.

8350

R65:31

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மானால்

பிரசுரிக்கப்பட்ட புஸ்தகங்கள்.

1. வால்மீகி ராமாயணப் பாட்டும் ஞானராமா யணக் கப்பலும் (5-ம் பதிப்பு)	...	0	4	0
2. குசஸுவ வாக்கியம் (5-ம் பதிப்பு)	...	0	3	6
3. அனந்தங்காடு (4-ம் பதிப்பு)	...	0	3	0
4. ஸ்ரீபார்வதி அம்மன் சோபனம் (3-ம் பதிப்பு)	...	0	4	0
5. வேதாந்தப் பாட்டுகளும், தினஸரி ஸ்தோத் திரங்களும் (3-ம் பதிப்பு)	...	0	3	0
6. ஜீவநாடகம் முதலிய சில அந்நவதப் பாட்டு களும் பஞ்சீகரண ம்கா வாக்கியமும் (3-ம் பதிப்பு)	...	0	4	6
7. பஞ்சீகரண கட்டம்	...	0	0	6
8. சாஸித்திரி பாடம் (4-ம் பதிப்பு)	...	0	1	6
9. ஸ்ரீ லலிதாபாள் சோபனமும் தேவி பாடமும் (4-ம் பதிப்பு)	...	0	5	0
10. ஐந்துகும்மிகள் (2-ம் பதிப்பு)	...	0	2	0
11. குறவஞ்சி { தர்மாம்பாள் குறம் வேதாந்தக்குறம் அகண்ட வெளிக்குறம் }	...	0	3	0
12. ஸ்ரீமகாபாரத வாக்கியம் விராட உத்தி யோகபர்வங்கள்	...	0	10	0

மேற்கண்ட புஸ்தகங்களை இவ்விவரத்திற்கு எழுதிப் பெற்
றுக்கொள்ளவும்:—

V. S. வாலாம்பாளம்மாள்,

101, பெரிய தெரு,

திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.